

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2022

No. 61

Landsverordening van de 2de december 2022 tot wijziging van de Landsverordening op de inkomstenbelasting, de Landsverordening op de loonbelasting, de Landsverordening op de winstbelasting, de Logeergastenbelastingverordening, de Verhuurautobelastingverordening, de Motorrijtuigenbelastingverordening en de Overdrachtsbelastingverordening in verband met de vestiging van een kantoor van de Wereldbank in Sint Maarten, de vestiging van douane-voorinspectiepersoneel in Sint Maarten en maatregelen ter voorkoming van dubbele belasting bij tijdelijke kortdurende werkzaamheden binnen Sint Maarten

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Sint Maarten,

In overweging genomen hebbende:

- dat het noodzakelijk is dat de Wereldbank een officieel kantoor in Sint Maarten vestigt om het National Recovery Program Bureau te ondersteunen bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van trustfondsprojecten;
- dat het hiervoor noodzakelijk is de belastingvrijstellingen die opgenomen zijn in de overeenkomst betreffende de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, de overeenkomst betreffende de Internationale Financieringsmaatschappij en het Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de gespecialiseerde organisaties in de belastingverordening te implementeren ten behoeve van internationale organisaties;
- dat het noodzakelijk is om belastingvrijstellingen voor buitenlandse overheden en hun ambtenaren te introduceren teneinde de door Sint Maarten en de regering van de Verenigde Staten voorgestelde wijzigingen in de bilaterale overeenkomst tussen de regering van de Verenigde Staten van Amerika en de regering van het Koninkrijk der Nederlanden inzake douane-voorinspectie op de luchthaven in Sint Maarten te kunnen realiseren zodat deze voorinspectie kan plaatsvinden;
- dat het noodzakelijk is een omissie inzake een vrijstelling van belasting van consulaire gebouwen te repareren;
- dat het wenselijk is enkele maatregelen ter voorkoming van dubbele belasting bij tijdelijke kortdurende werkzaamheden binnen

Sint Maarten in te voeren in de belastingverordening bedoeld in artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdeel b, van de Algemene landsverordening landsbelastingen.

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld de onderstaande landsverordening:

Artikel I

De Landsverordening op de inkomstenbelasting wordt als volgt gewijzigd:

A

Aan artikel 17 wordt een lid toegevoegd, luidende:

5. Het eerste lid, onderdeel d, vindt in elk geval geen toepassing met betrekking tot de uitoefening door een niet binnen Sint Maarten wonende persoon:

a. van een dienstbetrekking binnen Sint Maarten, indien deze persoon op niet meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode werkzaamheden binnen Sint Maarten verricht en de beloning voor die werkzaamheden niet ten laste komt van een binnen Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever of van een vaste inrichting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting of een beroep of bedrijf binnen Sint Maarten van een niet binnen Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever;

b. van een bedrijf of beroep binnen Sint Maarten, indien deze persoon in het kader van zijn bedrijf of beroep, dan wel, indien de persoon deel uitmaakt van een samenwerkingsverband, het samenwerkingsverband, op niet meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode werkzaamheden binnen Sint Maarten verricht.

c. In afwijking van onderdeel a, eerste volzin, blijft het eerste lid, onderdeel d, onverkort van toepassing op werkzaamheden die worden verricht voor een niet binnen Sint Maarten wonende of gevestigde aannemer of onderaannemer als bedoeld in artikel 21a, eerste lid, van de Landsverordening op de loonbelasting die op basis van artikel 4, vierde lid, van die landsverordening als inhoudingsplichtige wordt beschouwd.

B

Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

1. Voor de tekst wordt de aanduiding "1." geplaatst.

2. Er worden twee leden toegevoegd, luidende:

2. De vrijstelling volgens het eerste lid strekt zich niet uit tot buiten het ambt of de betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17.

3. Ook voor hen die binnen Sint Maarten wonen, is hierbij het bepaalde in artikel 18 van toepassing.

C

Artikel 23 komt te luiden:

Artikel 23

1. Bij functionarissen van een door de minister aangewezen internationale organisatie zijn de van die organisatie ontvangen salarissen en overige beloningen vrijgesteld van belasting. De vrijstelling van de eerste volzin geldt niet voor pensioenen en soortgelijke beloningen uit vroegere dienstbetrekking.

2. Het eerste lid is in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing op ambtenaren van een buitenlandse overheid voor de van die overheid ontvangen salarissen en overige beloningen.

3. Bij functionarissen van een door de minister aangewezen internationale organisatie en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die internationale organisatie binnen Sint Maarten verblijven, behoren alleen de buiten die betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17, met inachtneming van artikel 18, tot het inkomen. Het overige inkomen is vrijgesteld van belasting. De eerste en tweede volzin zijn in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing op ambtenaren van een buitenlandse overheid en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die overheid binnen Sint Maarten verblijven.

Artikel II

De Landsverordening op de loonbelasting wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. In vierde lid, eerste volzin, wordt "een vaste inrichting of vaste vertegenwoordiger heeft" vervangen door: een bedrijf of beroep als bedoeld in de Landsverordening op de inkomstenbelasting of een vaste inrichting als bedoeld in de Landsverordening op de winstbelasting heeft.

2. Het vierde lid, tweede volzin, komt te luiden: In afwijking van de vorige volzin wordt een niet in Sint Maarten wonende of gevestigde aannemer of onderaannemer als bedoeld in artikel 21a, eerste lid, voor de werkzaamheden ten behoeve van het werk als een inhoudingsplichtige beschouwd indien de uitvoering van het werk langer duurt dan 30 dagen.

3. In het zesde lid wordt "alsmede" vervangen door: buitenlandse overheden, in door de minister te bepalen gevallen, alsmede.

Artikel III

De Landsverordening op de winstbelasting wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 1 worden twee leden toegevoegd, luidende:

11. Onverminderd het bepaalde in het zevende lid heeft een niet in Sint Maarten gevestigde lichaam in elk geval geen vaste inrichting in Sint Maarten indien de werkzaamheden van dat lichaam binnen Sint Maarten, tezamen met de gelijksoortige of overeenkomende werkzaamheden binnen Sint Maarten van lichamen die tot hetzelfde concern behoren, niet langer duren dan 183-dagen binnen enige twaalfmaandsperiode.

12. Het eerste lid is niet van toepassing op door de minister aangewezen internationale organisaties en, in door de minister te bepalen gevallen, op buitenlandse mogelijkheden of onderdelen daarvan.

Artikel IV

De Logeergastenbelastingverordening wordt als volgt gewijzigd:

Na artikel 5 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 5a

Het gelegenheid bieden tot verblijf als bedoeld in artikel 1 is vrijgesteld van logeergastenbelasting indien het verblijf of het beschikbaar houden van een verblijfsruimte is overeengekomen met en de logeerprijs in rekening is of wordt gebracht aan een door de minister aangewezen internationale organisatie.

Artikel V

De Verhuurautobelastingverordening wordt als volgt gewijzigd:

Na artikel 4 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 4a

Het gebruik maken van een verhuurauto is vrijgesteld van verhuurautobelasting indien de auto is verhuurd aan en de verhuurprijs in rekening is of wordt gebracht aan een door onze minister aangewezen internationale organisatie.

Artikel VI

De Motorrijtuigenbelastingverordening wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel e wordt geletterd f.
2. Na onderdeel c worden twee onderdelen ingevoegd, luidende:
 - d. motorrijtuigen die worden gehouden door een door de minister aangewezen internationale organisatie;
 - e. motorrijtuigen die worden gehouden door een vreemde mogendheid, of ambtenaren van een vreemde mogendheid die vreemdeling zijn en overigens binnen Sint Maarten geen beroep of bedrijf uitoefenen, in door de minister te bepalen gevallen;.

B

In artikel 18, eerste lid, wordt "artikel 17, onder a, b en e" vervangen door: artikel 17, onderdelen a, b, d, e en f.

Artikel VII

De Overdrachtsbelastingverordening wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd: Na 'In deze verordening wordt verstaan onder:' wordt een onderdeel ingevoegd, luidende:
minister: Minister van Financiën;.

B

Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel e door een puntkomma, worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:

f. bij verkrijging door een door de minister aangewezen internationale organisatie, mits de Inspecteur voorafgaand aan die verkrijging een schriftelijke verklaring heeft afgegeven dat geen belasting hoeft te worden voldaan;

g. bij verkrijging door een vreemde mogendheid, in door de minister te bepalen gevallen, mits de Inspecteur voorafgaand aan die verkrijging een schriftelijke verklaring heeft afgegeven dat geen belasting hoeft te worden voldaan.

C

Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel c door een puntkomma, wordt een onderdeel toegevoegd, luidende:

d. wanneer ter zake van een verkrijging door een internationale organisatie of een vreemde mogendheid belasting is betaald, terwijl deze verkrijging op grond van artikel 4, onderdeel f of g voor een vrijstelling in aanmerking komt.

Artikel VIII

1. Deze landsverordening treedt, zodra deze in het Afkondigingsblad is geplaatst, in werking met ingang van de eerste dag van de zevende week na de datum van bekrachtiging.
2. In afwijking van het eerste lid, treedt deze landsverordening
 - a. in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling; of,
 - b. niet in werking indien het Constitutioneel Hof oordeelt dat deze landsverordening niet verenigbaar is met de Staatsregeling.
3. In afwijking van het eerste en tweede lid, treden de artikelen I, onderdeel C, III, IV, V, VI en VII, onderdelen B en C, gezien het spoedeisend belang hiervan als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling, in werking met ingang van de eerste dag na de datum van uitgifte van het Afkondigingsblad waarin deze wordt geplaatst.

Deze landsverordening wordt met de memorie van toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

Gegeven te Philipsburg, de *tweede* december 2022
De Gouverneur van Sint Maarten

De *zesde* december 2022
De Minister van Financiën

De Minister van Algemene Zaken

Uitgegeven de *achtste* december 2022
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen deel

1. Aanleiding voor het ontwerp

1.1. Inleiding

Orkaan Irma trok op 6 september 2017 over Sint Maarten die hierdoor hard werd getroffen. Veel huizen en infrastructuur werden verwoest. Nederland heeft € 550 miljoen gereserveerd voor de wederopbouw van Sint Maarten. Het grootste deel van het bedrag (maximaal € 470 miljoen) wordt beheerd door de Wereldbank. Hiervoor is een beheerfonds (hierna: Trust Fund) opgezet. Het bedrag wordt in delen uitbetaald aan Sint Maarten.

De Wereldbankgroeporganisaties (hierna: Wereldbank), in het bijzonder de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling (International Bank for Reconstruction and Development, hierna: IBRD) en de Internationale Financieringsmaatschappij (International Finance Corporation, hierna: IFC), zijn voornemens om een officieel kantoor (hierna: kantoor) in Sint Maarten te openen. Het doel hiervan is het faciliteren van de projecten die door de Trust Fund worden gefinancierd. Dit kantoor (met naar verwachting 5 of 6 functionarissen) zal Sint Maarten en vooral het National Recovery Program Bureau ondersteunen bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van trustfondsprojecten.

Om het voor de Wereldbank mogelijk te maken een kantoor in Sint Maarten te openen dient een zogenoemde Zetelovereenkomst (hierna: de Zetelovereenkomst) te worden getekend tussen enerzijds de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Sint Maarten, en anderzijds de IBRD en de IFC. De Zetelovereenkomst regelt onder meer de goede uitvoering van het werk, inclusief de status, voorrechten en immuniteiten van het kantoor en het personeel.

De conceptzetelovereenkomst is gebaseerd op twee internationale overeenkomsten en één verdrag, te weten:

1. de overeenkomst betreffende de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling¹ (in de conceptzetelovereenkomst wordt hiernaar verwezen

¹ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0005585/2012-06-27> ; [IBRD Articles of Agreement of the International Bank for Reconstruction and Development.](#)

als " the Articles of Agreement of the International Bank for Reconstruction and Development of 27 December 1945, as amended effective 27 June 2012 (in particular, Article VII on IBRD's status, immunities and privileges"). Deze artikelen worden hierna aangeduid als "Overeenkomst IBRD";

2. de overeenkomst betreffende de Internationale Financieringsmaatschappij² (in de conceptzetelovereenkomst wordt hiernaar verwezen als " the Articles of Agreement of the International Finance Corporation of 11 April 1955, as amended effective 27 June 2012 (in particular, Article VI on IFC's status, immunities and privileges"). Deze artikelen worden hierna aangeduid als "Overeenkomst IFC";

3. het Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de gespecialiseerde organisaties³ (in de conceptzetelovereenkomst wordt hiernaar verwezen als "Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies with respect to IBRD as of July 21, 1949"). Dit verdrag wordt hierna aangeduid als "het Verdrag").

Het gehele Koninkrijk der Nederlanden is partij bij de bovengenoemde Overeenkomsten⁴ en het Verdrag⁵. Op grond hiervan⁶ en artikel V van de conceptzetelovereenkomst dienen, wat de fiscaliteit betreft, de Wereldbank, haar bezittingen en inkomsten en haar activiteiten en transacties te zijn vrijgesteld van alle belastingen en douanerechten in overeenstemming met de vrijstellingen van belasting genoemd in de Overeenkomst IBRD en IFC en het Verdrag. Tevens dienen haar functionarissen vrijstellingen te genieten ten aanzien van de door de Wereldbank aan hen uitbetaalde salarissen en emolumenten, ongeacht hun nationaliteit of woonplaats. Concreet gaat het om vrijstellingen in de volgende belastingmiddelen: loonbelasting, inkomstenbelasting, logeergastenbelasting, verhuurautobelasting, overdrachtsbelasting, motorrijtuigbelasting en de winstbelasting. Hierbij moet worden opgemerkt dat in Sint Maarten geen douanerechten worden geheven met uitzondering van een bijzonder invoerrecht op benzine hetgeen niet van toepassing is op de Wereldbank of haar functionarissen.

² <https://wetten.overheid.nl/BWBV0004975/2012-06-27> ; Articles of Agreement of the International Finance Corporation.

³ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0005536/1948-12-02>; [Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies.](https://wetten.overheid.nl/BWBV0005536/1948-12-02)

⁴ <https://verdragenbank.overheid.nl/nl/Verdrag/Details/006673>; Overeenkomst betreffende de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling, en <https://verdragenbank.overheid.nl/en/Treaty/Details/008293.html> ; Articles of Agreement of the International Finance Corporation Treaty data.

⁵ <https://verdragenbank.overheid.nl/en/Treaty/Details/006971.html> ; Convention on the Privileges and Immunities of the Specialized Agencies Treaty data.

⁶ Verwezen wordt naar artikel VII, sectie 9, van de Overeenkomst IBRD, artikel VI, sectie 9, van de Overeenkomst IFC, en de artikelen III, sectie 9 en VI, sectie 19, aanhef en onderdeel b, van het Verdrag.

1.2. Directe aanleiding voor het ontwerp

De bovengenoemde belastingvrijstellingen zijn opgenomen in de artikelen VII, Sectie 9, VI, Afdeling 9 en de artikelen III, §9 en VI, §19 van de Overeenkomst IBRD respectievelijk IFC en het Verdrag. Ingevolge de artikelen VII, Sectie 10, VI, Afdeling 10 en Artikel XI, §46 van de Overeenkomst IBRD respectievelijk IFC en het Verdrag neemt, kort samengevat, ieder lid of staat op zijn grondgebied de nodige maatregelen teneinde de beginselen vervat in de eerstgenoemde artikelen overeenkomstig zijn eigen recht te implementeren.

De betreffende – uit de Overeenkomsten IBRD en IFC en het Verdrag voortvloeiende – belastingvrijstellingen zijn, uitgezonderd de loonbelastingvrijstelling, nog niet geïmplementeerd in de Sint Maartense belastingwet- en regelgeving (hierna: belastingverordening). Hierdoor en daar de belastingverordening nog geen goede basis is om uitvoering te geven aan deze internationale verplichtingen, dienen de betreffende vrijstellingen alsnog te worden ingevoerd in de belastingverordening.

De enige manier om deze vrijstellingen op een passende wijze te realiseren is dus door middel van de introductie van implementatiewetgeving. Bijgevolg dienen deze vrijstellingen nu op zeer korte termijn te worden opgenomen in de belastingverordening, opdat de Zetelovereenkomst door de partijen getekend kan worden. Dit is de directe aanleiding voor het onderhavige ontwerp en wordt hieronder nader toegelicht in paragraaf 2.

1.3. Introductie van overige vrijstellingen en andere belastingmaatregelen

Verder wordt tevens van de gelegenheid gebruik gemaakt om:

1. Belastingvrijstellingen voor buitenlandse overheden en hun ambtenaren te introduceren en een omissie inzake een vrijstelling van belasting van consulaire gebouwen te repareren. Dit wordt hieronder in paragraaf 3 nader toegelicht;
2. Enkele maatregelen ter voorkoming van dubbele belasting bij kortdurende tijdelijke werkzaamheden binnen Sint Maarten in te voeren in de:
 - a. loon- en inkomstenbelasting bij de uitoefening door een niet binnen Sint-Maarten wonende persoon van een dienstbetrekking, bedrijf of beroep binnen Sint Maarten;

- b. winstbelasting voor een niet in Sint Maarten gevestigde lichaam dat een bedrijf in Sint Maarten uitoefent. Dit wordt eveneens nader toegelicht in paragraaf 3.

2. Nadere toelichting op paragraaf 1.2.

2.1 Verdragsgrondslagen voor vrijstellingen aan de Wereldbank en haar functionarissen

2.1.1. Verdragsgrondslagen vrijstellingen Wereldbankfunctionarissen

Artikel VII, sectie 9, onderdeel b van de Overeenkomst IBRD bepaalt dat geen belasting wordt geheven op of ter zake van door de Bank betaalde salarissen en vergoedingen aan bewindvoerders, plaatsvervangers, ambtenaren en employés van de Bank, die geen plaatselijke inwoners, lokale onderdanen of andere bezitters van de lokale nationaliteit zijn. Op de voet van artikel VI, sectie 9, onderdeel b van de Overeenkomst IFC wordt er geen belasting geheven op of ten aanzien van salarissen en vergoedingen door de Maatschappij betaald aan Directeuren, plaatsvervangers, ambtenaren en employés van de Maatschappij, die niet zijn plaatselijke inwoners, plaatselijke onderdanen of andere bezitters van de plaatselijke nationaliteit.

Deze vrijstellingen hebben enkel betrekking op de loon- en inkomstenbelasting ten aanzien van functionarissen van de Wereldbank die geen fiscale inwoners van Sint Maarten zijn en die vanuit het buitenland, inclusief de andere landen van het Koninkrijk der Nederlanden, worden aangeworven voor werkzaamheden in Sint Maarten.

Aanvullend hierop bepaalt artikel VI, sectie 19, aanhef en onderdeel b, van het Verdrag dat de functionarissen der gespecialiseerde organisaties dezelfde vrijstelling genieten van belasting op de salarissen en emolumenten, welke door de gespecialiseerde organisatie en op dezelfde voorwaarden worden uitbetaald als door de functionarissen van de Verenigde Naties genoten worden.

In het kader hiervan bepaalt artikel V, sectie 18, aanhef en onderdeel b, van de VN-Conventie dat de functionarissen van de Verenigde Naties vrijgesteld zullen zijn van belasting op de salarissen en emolumenten, welke door de Verenigde Naties aan hen worden uitbetaald. Op basis

hiervan gelden de vrijstellingen van loon-en inkomstenbelasting eveneens voor alle functionarissen van gespecialiseerde organisaties, waaronder de Wereldbank.

Deze vrijstellingen zijn derhalve ook van toepassing op functionarissen van de Wereldbank die lokaal zijn gerekruteerd voor werkzaamheden in Sint Maarten en inwoners van Sint Maarten zijn.

Kortom, de vrijstellingen van loon- en inkomstenbelasting zullen gelden voor alle functionarissen van de Wereldbank, onverschillig nationaliteit, fiscale woonplaats en plaats van rekrutering. Dit onderwerp wordt nader toegelicht in paragraaf 2.3. hieronder.

2.1.2. Verdragsgrondslagen vrijstellingen aan de Wereldbank

Artikel VII, sectie 9, onderdeel a, van de Overeenkomst IBRD en artikel VI, sectie 9, onderdeel a, van de Overeenkomst IFC bepalen dat de Bank/Maatschappij, haar activa, bezittingen, inkomsten en haar werkzaamheden en transacties, waartoe zij door deze Overeenkomst gemachtigd wordt, vrij zijn van alle belastingen en alle douanerechten. De Bank is eveneens vrij van verantwoordelijkheid voor de inning of betaling van belastingen of heffingen. Deze vrijstellingen hebben dus betrekking op de Wereldbank en gelden voor alle belastingen inclusief indirecte belastingen. Gelet hierop zullen de vrijstellingen voor logeergastenbelasting, verhuurautobelasting, overdrachtsbelasting, motorrijtuigbelasting en de winstbelasting alleen gelden voor de Wereldbank zelf. In paragraaf 2.4. hieronder wordt nader ingegaan op deze vrijstellingen.

2.2. Verwijzing naar Internationale Organisaties en aanwijzing bij ministeriële regeling

In de voorgestelde vrijstellingsbepalingen zal worden verwezen naar Internationale Organisaties en dus niet specifiek naar de Wereldbank. In verdragen inzake andere internationale organisaties zijn immers ook vaak soortgelijke bepalingen over belastingvrijstellingen opgenomen. Sint Maarten kan, indien dit in de toekomst aan de orde is, met de voorgestelde wetgeving ook aan die internationale verplichtingen uitvoering geven. Dit sluit ook aan bij de huidige regeling in de Landsverordening op de loonbelasting⁷ (hierna: LLB).

⁷ Vgl. Artikel 4, zesde lid van de LLB

Het begrip internationale organisatie ziet hierbij in het bijzonder op intergouvernementele organisaties die op basis van een verdrag of akkoord zijn opgericht en waarvan de leden hoofdzakelijk soevereine landen of andere intergouvernementele organisaties zijn. Voorbeelden hiervan zijn de Verenigde Naties en de NAVO. Dit betekent dat gespecialiseerde organisaties als bedoeld in artikel I, sectie 1, aanhef en sub (ii) van het Verdrag onder het begrip Internationale Organisaties vallen.

De concrete vrijstellingen zullen gaan gelden voor bij ministeriële regeling aangewezen Internationale Organisaties en hun functionarissen. Vooralsnog zal bij die regelgeving alleen de Wereldbank worden aangewezen. Maar dit biedt de mogelijkheid om ook een andere Internationale Organisatie bij ministeriële regeling te kunnen aanwijzen als die in een later stadium een kantoor of vestiging in Sint Maarten opent.

Er is gekozen om bij ministeriële regeling – en dus niet bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen - Internationale Organisaties aan te wijzen waarop de betreffende vrijstellingen van toepassing zijn, omdat hiermee slagvaardiger kan worden opgetreden als het in de toekomst noodzakelijk is dat een andere Internationale Organisatie een kantoor of vestiging in Sint Maarten opent. Het vaststellingsproces van landsbesluiten, houdende algemene maatregelen is immers veel langer en gecompliceerder dan het vaststellingsproces van ministeriële regelingen. Voorwaarde voor de voornoemde aanwijzing is wel dat daaraan een onderliggend internationaal verdrag of internationale overeenkomst ten grondslag moet liggen waaruit de betreffende “privileges” voortvloeien. Voor de Wereldbank is dat een Zetelovereenkomst tussen de regering van het Koninkrijk der Nederlanden ten behoeve van Sint Maarten enerzijds en de IBRD en de IFC anderzijds.

2.3. Vrijstellingen loon-en inkomstenbelasting

2.3.1 Vrijstellingen loon- en inkomstenbelasting voor alle functionarissen van aangewezen Internationale Organisaties

Gelet op paragrafen 2.1.1. en 2.2. zullen de vrijstellingen voor de loon- en inkomstenbelasting van toepassing zijn op alle functionarissen, ongeacht hun nationaliteit, fiscale woonplaats of de plaats van aanwerving, van de bij ministeriële regelingen aangewezen Internationale Organisaties in Sint Maarten. Die vrijstellingen gelden evenwel uitdrukkelijk niet voor personen die, anders dan als functionarissen, werkzaamheden of diensten voor de

betreffende Internationale Organisaties in Sint Maarten verrichten. Van een functionaris van een Internationale Organisatie in Sint Maarten is er slechts sprake als een natuurlijk persoon op basis van een arbeidsovereenkomst tussen hem en een Internationale Organisatie werkzaamheden voor die organisatie in Sint Maarten verricht. Bij de Wereldbank gaat het dus om stafmedewerkers die onder de "Stafregulations" (World Bank Group Directive Staff Rule 4.0)⁸ van de Wereldbank vallen.

De betreffende vrijstelling van inkomstenbelasting wordt geregeld door het voorgestelde nieuwe artikel 23, eerste lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting (hierna: LIB).

Geen wetsaanpassing nodig voor vrijstelling loonbelasting

Ingevolge artikel 1 van de LLB wordt onder de naam "loonbelasting" een belasting van de werknemers geheven. Op de voet van artikel 2, eerste lid, van de LLB is werknemer de natuurlijke persoon die tot een inhoudingsplichtige in dienstbetrekking staat of van een inhoudingsplichtige loon geniet uit een vroegere dienstbetrekking van hemzelf of van een ander. Op grond van het tweede lid, aanhef en onder a, van dit artikel wordt, wie niet in Sint Maarten woont, slechts als werknemer beschouwd voor zover hij zijn dienstbetrekking in Sint Maarten vervult, dan wel loon geniet uit een vroeger in Sint Maarten vervulde dienstbetrekking.

Dit betekent dat er in elk geval sprake moet zijn van een inhoudingsplichtige tot wie de in Sint Maarten wonende natuurlijke persoon in dienstbetrekking staat of loon geniet uit een vroegere dienstbetrekking van hemzelf of een ander, opdat die persoon als werknemer kan worden beschouwd. Dit geldt ook voor wie niet in Sint Maarten woont, mits hij zijn dienstbetrekking in Sint Maarten vervult of loon geniet uit een vroeger in Sint Maarten vervulde dienstbetrekking.

Het vorenstaande impliceert dat bij afwezigheid van een dergelijke inhoudingsplichtige geen sprake kan zijn van een werknemer als bedoeld in artikel 1 van de LLB, waardoor er geen loonbelasting wordt geheven. Bij binnen en buiten Sint Maarten wonende functionarissen van Internationale Organisaties (dus van de Wereldbank) is dit het geval als die organisaties niet als inhoudingsplichtigen worden beschouwd.

⁸ <https://ppfdocuments.azureedge.net/8e79d7bf-38d3-43e8-b99c-1ff2e85c0274.pdf>; World Bank Group Directive Staff Rule 4.01 – Appointment.

Conform artikel 4, zesde lid, eerste volzin, van de LLB worden diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en hun toegevoegde ambtenaren, alsmede door de minister aan te wijzen internationale organisaties en vertegenwoordigers en functionarissen daarvan, niet als inhoudingsplichtigen beschouwd. Op basis hiervan wordt de Wereldbank niet als inhoudingsplichtige beschouwd als die door de minister wordt aangewezen. Aldus zijn de in Sint Maarten werkzame Wereldbankfunctionarissen dan, ongeacht nationaliteit, de plaats van aanwerving of woonplaats, geen werknemers voor de loonbelasting ten gevolge waarvan ze buiten de reikwijdte en heffing van die belasting blijven. In dat geval genieten ze een subjectieve loonbelastingvrijstelling. Dit betekent ook dat de Wereldbank geen loonbelastingverplichtingen heeft, zoals het inhouden van loonbelasting en het verrichten van de daarvoor benodigde formaliteiten. Hiervoor is dus geen wetswijziging nodig. Om die reden is in paragraaf 1.2. vermeld dat de uit de Overeenkomsten IBRD en IFC en het Verdrag voortvloeiende vrijstellingen, uitgezonderd de loonbelastingvrijstelling, nog niet zijn geïmplementeerd in de Sint Maartense belastingwet- en regelgeving.

2.3.2. Vrijstellingen loon- en inkomstenbelasting in lijn met Wereldbankinformatie

De hierboven in paragraaf 2.3.1. opgenomen toelichting is in lijn met de door de Wereldbank verstrekte informatie inzake de interpretatie en toepassing van Artikel VI, secties 18 en 19, aanhef en onderdeel b, van het Verdrag en artikel V, secties 17 en 18, aanhef en onderdeel b, van het Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties⁹ (hierna: VN-Conventie).

Artikel VI, sectie 18, eerste volzin, van het Verdrag bepaalt dat elke gespecialiseerde organisatie aangeeft, op welke categorieën van functionarissen de bepalingen van dit artikel en artikel VIII van toepassing zijn. Deze bepalingen zijn van toepassing op alle functionarissen van de Wereldbank die een aanstelling hebben op grond van "Stafregulations". Alle Wereldbank functionarissen, die in het kantoor in Sint Maarten werkzaam zullen zijn, zullen in het bezit zijn van een aanstellingsbrief (arbeidsovereenkomst) van de Wereldbank. Hierdoor zullen ze door de Wereldbank aangemerkt worden als functionarissen ten behoeve van het Verdrag.¹⁰

⁹ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0005561/1948-04-19>; [Convention on the Privileges and Immunities of the United Nations.](#)

¹⁰ Hiervoor wordt verwezen naar de brieven van de Wereldbank van 4 en 31 maart 2020 aan Afdeling Fiscale Zaken van Sint Maarten.

Op basis van VI, sectie 19, aanhef en onderdeel b, van het Verdrag genieten de functionarissen der gespecialiseerde organisaties dezelfde vrijstelling van belasting op de salarissen en emolumenten, welke door de gespecialiseerde organisatie en op dezelfde voorwaarden worden uitbetaald als door de functionarissen van de Verenigde Naties genoten worden.

Deze bepaling maakt geen onderscheid tussen functionarissen op basis van nationaliteit, fiscale woonplaats of plaats van aanwerving. De belastingvrijstellingen waarnaar het verwijst, zijn derhalve van toepassing op alle functionarissen van de gespecialiseerde organisaties, inclusief de lokaal aangeworven lokale inwoners van Sint Maarten die als Wereldbankfunctionarissen werkzaam zijn in het kantoor in Sint Maarten en elders.

Op zijn beurt bepaalt artikel V, sectie 18, aanhef en onderdeel b, van de VN-Conventie dat de functionarissen van de Verenigde Naties vrijgesteld zullen zijn van belasting op de salarissen en emolumenten, welke door de Verenigde Naties aan hen worden uitbetaald. Ook deze bepaling maakt geen onderscheid tussen functionarissen op basis van nationaliteit, fiscale woonplaats of plaats van aanwerving.¹¹

Zijnerzijds bepaalt artikel V, sectie 17, van de VN-Conventie dat de Secretaris-Generaal zal aangeven op welke categorieën van functionarissen de bepalingen van dit artikel (en dus ook artikel V, sectie 18, aanhef en onderdeel b, van de VN-Conventie) en art. VII van toepassing zullen zijn. Daartoe keurde Resolutie 76(I) van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (7 December 1946)¹² goed de toekenning van de voorrechten en immuniteiten, bedoeld in artikel V van de VN-Conventie, aan alle functionarissen van de Verenigde Naties met uitzondering van degenen die lokaal gerekruteerd worden en zijn ingedeeld volgens uurtarieven. Dus alle functionarissen, behalve die die lokaal zijn aangeworven en toegewezen aan uurtarieven, zijn vrijgesteld van belasting op hun inkomen van de gespecialiseerde organisaties.

In feite is zelfs de uitzondering in de resolutie nu een dode letter aangezien de algemene praktijk is dat lokaal aangeworven functionarissen, zoals

¹¹ Hiervoor wordt ook verwezen naar de brieven van de Wereldbank van 4 en 31 maart 2020 aan Afdeling Fiscale Zaken van Sint Maarten.

¹² [https://undocs.org/en/A/RES/76\(I\)](https://undocs.org/en/A/RES/76(I)) ; [Privileges and Immunities of the Staff of the Secretariat of the United Nations.](#)

klerken, secretaresses en chauffeurs, betaald worden volgens vastgestelde salarissen en dus niet tegen uurtarieven. Ze zijn derhalve gedekt door de VN-Conventie.¹³ Dit betekent dat alle functionarissen van de Verenigde Naties vrijgesteld zijn van belasting op de salarissen en emolumenten, welke door de Verenigde Naties aan hen worden uitbetaald. Met andere woorden, deze salarissen en emolumenten mogen niet door de lidstaten worden belast, ook niet als de functionarissen in een lidstaat wonen of werken.

De grondgedachte voor fiscale immunititeit is verwoord door de Algemene Vergadering in Resolutie 13 (I), aangenomen op 13 februari 1946¹⁴, waarin staat dat er geen alternatief is voor het voorstel dat vrijstelling van nationale belasting voor betaalde salarissen en toelagen door de Organisatie onmisbaar is voor het bereiken van gelijkheid onder haar Leden en gelijkheid onder zijn personeel.

Met het oog op dit doel zou het weinig zin hebben om lokaal aangeworven functionarissen van gespecialiseerde organisaties uit te sluiten van de belastingvrijstellingen op het aan hen door de gespecialiseerde organisaties betaalde inkomsten.¹⁵

Het bovenstaande noopt tot de slotsom dat alle functionarissen van de gespecialiseerde organisaties, waaronder de Wereldbank, zijn vrijgesteld van belasting op hun inkomen dat door de gespecialiseerde organisaties aan hen wordt uitbetaald, onverschillig hun nationaliteit, woonplaats of de plaats van aanwerving. Deze vrijstelling dient te worden verleend door alle verdragspartners van het Verdrag.

Het voorgaande zal in de regel op dezelfde wijze gelden voor andere Internationale Organisaties. Dientengevolge moeten de vrijstellingen voor de loon- en inkomstenbelasting ook gelden voor functionarissen, die lokaal zijn aangeworven en inwoners van Sint Maarten zijn, van de bij ministeriële regeling aangewezen Internationale Organisaties in Sint Maarten. Het genoemde inkomen blijft dus onbelast in al de betreffende verdragslanden.

2.3.3. Fiscale behandeling in de inkomstenbelasting van vanuit het buitenland gerekruteerde functionarissen versus lokaal aangeworven functionarissen van Internationale Organisaties

¹³ Hiervoor wordt verwezen naar de brieven van de Wereldbank van 4 en 31 maart 2020 aan Afdeling Fiscale Zaken van Sint Maarten.

¹⁴ [https://undocs.org/en/A/RES/13\(I\)](https://undocs.org/en/A/RES/13(I)) ; *Organization of the Secretariat, V. Taxation.*

¹⁵ Hiervoor wordt ook verwezen naar de brieven van de Wereldbank van 4 en 31 maart 2020 aan Afdeling Fiscale Zaken van Sint Maarten.

Functionarissen van aangewezen Internationale Organisaties die vanuit het buitenland, inclusief de andere landen van het Koninkrijk der Nederlanden, worden aangeworven voor werkzaamheden in Sint Maarten, zullen, ongeacht hun nationaliteit, voor de inkomstenbelasting als buitenlandse belastingplichtigen worden behandeld. Deze functionarissen worden in Sint Maarten derhalve slechts belast voor inkomsten uit bronnen in Sint Maarten, te weten de in artikel 17 van de LIB genoemde bronnen, met uitzondering van de salarissen en vergoedingen die door de Internationale Organisatie aan hen worden uitbetaald voor de verrichte werkzaamheden.

De genoemde functionarissen zullen in de periode van hun werkzaamheden voor de Internationale Organisaties in Sint Maarten, ondanks de duur van hun verblijf alhier, niet als fiscale inwoner van Sint Maarten worden behandeld. Dit wordt bewerkstelligd door in het voorgestelde nieuwe artikel 23, derde lid, van de LIB op te nemen dat bij functionarissen van een door de minister aangewezen internationale organisatie en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die internationale organisatie binnen Sint Maarten verblijven, alleen de buiten die betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17, met inachtneming van artikel 18, tot het inkomen behoren en dat het overige inkomen vrijgesteld is van belasting.

Daarentegen zullen functionarissen van Internationale Organisaties die fiscale inwoners zijn van Sint Maarten en lokaal zijn aangeworven voor werkzaamheden in Sint Maarten ten behoeve van die organisaties als binnenlands belastingplichtigen worden aangemerkt. Dit houdt in dat deze functionarissen in Sint Maarten belast worden voor hun wereldinkomen uitgezonderd hun actieve inkomen dat door de Internationale Organisaties aan hen worden uitbetaald voor de door hen verrichte werkzaamheden in Sint Maarten en dat op grond van VI, sectie 19, aanhef en onderdeel b, van het Verdrag juncto artikel V, sectie 18, aanhef en onderdeel b, van de VN-Conventie vrijgesteld is.

2.4. Vrijstellingen overige belastingen

In tegenstelling tot de vrijstellingen voor de loon- en inkomstenbelasting zullen de vrijstellingen voor de overige belastingen, te weten logeergastenbelasting, verhuurautobelasting, overdrachtsbelasting, motorrijtuigbelasting en de winstbelasting, alleen gelden voor de betrokken Internationale Organisaties zelf inclusief de situaties waarin die Internationale organisaties op zakelijke gronden bijvoorbeeld de

huisvestingskosten of vervoerskosten van medewerkers voor zijn rekening neemt.

De introductie van deze vrijstellingen geschiedt door middel van de voorgestelde artikelen 5a van de Logeergastenbelastingverordening en 4a van de Verhuurautobelastingverordening alsmede de volgende toevoegingen: onderdeel f aan artikel 4 van de Overdrachtsbelastingverordening, onderdeel d aan artikel 17 van de Motorrijtuigenbelastingverordening en het twaalfde lid aan artikel 1 van de Landsverordening op de winstbelasting 1940 (hierna: LWB).

2.4.1. Vrijstelling indirecte belastingen

Indirecte belastingen zijn belastingen die door overheden op indirecte wijze worden geheven, zoals de belasting op bedrijfsomzetten. Deze belastingen zijn indirect in de zin dat ze door een tussenpersoon worden geïnd, de verkoper of de dienstverlener, die de belasting aan de uiteindelijke betaler doorrekent in de prijs. Overigens moet de tussenpersoon de belasting afdragen aan de overheid. Dit betekent dat de tussenpersoon belastingplichtig is terwijl de uiteindelijke betaler (consument) de belasting draagt.

De genoemde doorrekening kan op twee manieren geschieden, namelijk:

1. door de indirecte belasting en de prijs van het product of dienst als aparte items op de factuur te vermelden, waarbij de totale prijs dan de som van die items is;
2. door de indirecte belasting in de prijs van het product of dienst te verdisconteren, waardoor deze belasting dan niet als een apart item in de factuur wordt opgenomen. In dergelijke gevallen is dus op factuur niet zichtbaar dat de uiteindelijke betaler indirect belasting heeft betaald.

In artikel V, sectie 1, onder c, van de conceptzetelovereenkomst is o.a. bepaald dat de Wereldbank vrijgesteld is van alle vormen van belastingheffing, inclusief indirecte belastingen die (kunnen) zijn opgenomen in de prijzen van aan de Wereldbank geleverde goederen en diensten. Wat betreft de interpretatie van de tweede zinsnede heeft de Wereldbank in een e-mail aan Afdeling Fiscale Zaken ondubbelzinnig te kennen gegeven dat dat betekent dat voor de Wereldbank enkel een vrijstelling moet gelden voor alle belastingen die als een separaat item op een factuur worden vermeld ("Any tax that is included as a separate item in an invoice is either removed for the WBG or is returned by the government."). Indirecte belastingen die normaal niet als aparte item in de

prijs van de goederen of diensten zijn begrepen, zijn derhalve niet vrijgesteld.

Aangezien de Wereldbank niet belastingplichtige is voor indirecte belastingen, kan deze ook niet vrijgesteld worden van deze belastingen. Om het effect te sorteren dat indirecte belasting niet op facturen voor de Wereldbank wordt vermeld, dient de tussenpersoon, die de belasting aan de Wereldbank doorrekent, te worden vrijgesteld van de betreffende belasting. Als dat niet gebeurt terwijl hij de indirecte belasting ook niet kan afwentelen op de Wereldbank, dan houdt dit in dat de tussenpersoon die belasting ook gaat dragen wat niet de bedoeling is bij indirecte belastingen.

Hoewel de logeergastenbelasting formeel door de logeergastenbelastingverordening als een directe belasting wordt aangemerkt (artikel 1, aanhef, van de logeergastenbelastingverordening), fungeert die belasting feitelijk als een indirecte belasting aangezien de betreffende belastingplichtige de belasting doorgaans afwentelt op de logeergast waarbij de betreffende belasting als een apart item op de factuur wordt vermeld. Met andere woorden de logeergastenbelasting wordt door de logeergast gedragen en dus niet door de belastingplichtige. Dit geldt ook voor de verhuurautobelasting. Bij de toepassing van deze vrijstellingen bij de logiesverstrekker en autoverhuurder wordt die belasting in dergelijke gevallen van de factuur verwijderd indien daarvoor een vrijstelling is verleend zoals in het onderhavige geval. De andere optie die de Wereldbank heeft gegeven in het geval dat er geen vrijstelling wordt verleend, waardoor die belastingen niet van de factuur kan worden verwijderd, is dat de overheid van Sint Maarten de betaalde logeergastenbelasting en autoverhuurbelasting restitueert aan de Wereldbank (in casu de Internationale Organisaties).

Het bovenstaande impliceert dat er geen vrijstelling geldt voor de belasting op bedrijfsomzetten aangezien deze belasting normaal niet als separate item op de factuur wordt vermeld. Artikel 44, tweede lid, van de Algemene landsverordening landsbelastingen (hierna: ALL) staat dit laatste immers ook in de weg. Overigens dient te worden opgemerkt dat in Sint Maarten, afgezien van een bijzonder invoerrecht op benzine, geen invoerrechten of andere douanerechten worden geheven.

2.4.2. Vrijstelling winstbelasting

Zoals in paragraaf 2.1.2. reeds is vermeld bepalen artikel VII, sectie 9, onderdeel a, Overeenkomst IBRD en Artikel VI, sectie 9, onderdeel a,

Overeenkomst IFC dat De Bank/Maatschappij, haar activa, bezittingen, inkomsten en haar werkzaamheden en transacties, waartoe zij door deze Overeenkomst gemachtigd wordt, vrij zijn van alle belastingen en alle douanerechten. De Bank is eveneens vrij van verantwoordelijkheid voor de inning of betaling van belastingen of heffingen.

Vrijstelling van de inkomsten van de Bank/Maatschappij dient in principe in de LWB te worden geregeld. De Bank/Maatschappij is niet in Sint Maarten gevestigd. Op grond van artikel 1, eerste lid, aanhef en onder c, van de LWB wordt onder de naam van "winstbelasting" een belasting geheven van "de winst van niet in Sint Maarten gevestigde lichamen (met inbegrip van alle vennootschappen en verenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld) uit bedrijven, die en voor zover zij door middel van een in Sint Maarten gevestigde vaste inrichting worden uitgeoefend.....gevestigd".

Artikel 1, derde lid, van de LWB, dat een uitbreiding geeft van het begrip "bedrijf", bepaalt dat onder bedrijf mede wordt begrepen het verrichten van handelingen, werkzaamheden of diensten van elke aard. Blijkens de Memorie van toelichting op de LWB, bladzijde 3, gaat het hierbij alleen om die handelingen, werkzaamheden en diensten die het behalen van winst ten doel hebben.

Ingevolge artikel 1, zesde lid, wordt onder vaste inrichting verstaan:

- a. een duurzame inrichting waarin of met behulp waarvan de werkzaamheden van een lichaam geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend en omvat in het bijzonder: een plaats waar leiding wordt gegeven; een filiaal; een kantoor; een fabriek; een werkplaats; een plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen; en
- b. een vaste vertegenwoordiger.

Het begrip "lichamen" in de LWB is daarin niet gedefinieerd en heeft niet dezelfde definitie als het begrip "lichamen" in artikel 2, eerste lid, van de ALL dat slechts voor die landsverordening geldt. In de LWB heeft het begrip "lichamen" slechts betrekking op die welke belastingplichtige zijn voor die belasting terwijl in de ALL mede in aanmerking komen de niet-winstbelastingplichtige lichamen, waaronder lichamen zonder rechtspersoonlijkheid. Dit blijkt uit de Memorie van toelichting op de ALL, bladzijde 4.

Gelet hierop kan voorzichtig worden aangenomen dat het begrip "lichamen" in de LWB betrekking heeft op de in artikel 1, eerste lid, onderdelen a en b, genoemde lichamen en dat het in onderdeel c moet gaan om soortgelijke buitenlandse lichamen. Hierdoor vallen Internationale Organisaties c.q. de Wereldbank waarschijnlijk niet hieronder en bijgevolg zijn deze niet belastingplichtig voor de winstbelasting.

Echter, het is niet helemaal uit te sluiten dat dit wel het geval kan zijn en dat de inkomsten van dergelijke organisaties in Sint Maarten beschouwd kunnen worden als winst uit handelingen, werkzaamheden en diensten die het behalen van winst ten doel hebben en aan een kantoor of vestiging in Sint Maarten worden toegerekend. Dit temeer omdat bijvoorbeeld in artikel V, sectie 2, onderdeel b, aanhef en onder nummer vii, van de Overeenkomst IBRD is bepaald dat de Raad van Bestuur het College van Bewindvoerders de bevoegdheid kan overdragen al zijn rechten uit te oefenen, behalve de bevoegdheid de verdeling van de nettowinst van de Bank vast te stellen. Artikel IV, Afdeling 2, onderdeel c, aanhef en onder nummer vii, van de Overeenkomst IFC kent een soortgelijke bepaling, namelijk dat de Raad van Bestuur de Raad van Directeuren de bevoegdheid kan overdragen al zijn rechten uit te oefenen, behalve het recht dividenden vast te stellen.

Op basis van het bovenstaande kan worden geconcludeerd dat het niet uit te sluiten valt dat internationale organisaties c.q. de Wereldbank winstoogmerk heeft. Om dit uit te sluiten en om discussies te voorkomen wordt voorgesteld om in de LWB te bepalen dat de winstbelastingheffing niet van toepassing is op door de minister aangewezen Internationale Organisaties (artikel 1, twaalfde lid, LWB). Zodoende zijn die organisaties in die gevallen niet subjectief winstbelastingplichtig en worden ze derhalve buiten de reikwijdte van de LWB gehouden.

3. Nadere toelichting op paragraaf 1.3.

3.1. Introductie belastingvrijstellingen voor buitenlandse overheden en hun ambtenaren alsmede reparatie van een omissie inzake belastingvrijstelling van consulaire gebouwen

3.1.1. Introductie belastingvrijstellingen voor buitenlandse overheden en hun ambtenaren

3.1.1.1. Inleiding

Uit een memo gedateerd 8 november 2018 van het toenmalige hoofd van de Afdeling Buitenlandse Zaken van het ministerie van Algemene Zaken (hierna: DBB) aan de voormalige minister-president en tevens minister van Algemene Zaken van Sint Maarten, blijkt het volgende. In 2017 heeft de ministerraad van Sint Maarten de door Sint Maarten voorgestelde wijzigingen in de bilaterale overeenkomst tussen de regering van de Verenigde Staten van Amerika (hierna: VS) en de regering van het Koninkrijk der Nederlanden inzake douane-voorspctie op de luchthaven in Sint Maarten (hierna: Preclearance-overeenkomst) goedgekeurd.

In mei 2017 ontmoette een delegatie van Sint Maarten onder leiding van de toenmalige premier William Marlin vertegenwoordigers van het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken, douane en grensbescherming en Transport- en Beveiligingsadministratie om onderhandelingen over de wijziging van de bovenvermelde Preclearance-overeenkomst te beginnen. Eén van de onderwerpen uit deze eerste onderhandelingsessie was de herziening van de tekst over immuniteiten en privileges.

Artikel VI van het concept van de Preclearance-overeenkomst bevat de bepalingen inzake immuniteiten en privileges voor ambtenaren van de Amerikaanse douane en grensbescherming (hierna: CBP-ambtenaren). In paragraaf 1 van de door de VS voorgestelde tekst is opgenomen dat CBP-ambtenaren dezelfde voorrechten en immuniteiten krijgen als die welke worden toegekend aan diplomatieke vertegenwoordigers krachtens het Verdrag van Wenen inzake diplomatiek verkeer, of dezelfde voorrechten en immuniteiten als die welke worden toegekend aan consulaire ambtenaren krachtens het Verdrag van Wenen inzake Consulaire betrekkingen¹⁶ (hierna: de Wenen-Conventie). Het gehele Koninkrijk der Nederlanden is partij bij het laatstgenoemde multilaterale verdrag.¹⁷

In principe zijn de voornoemde verdragen niet rechtstreeks van toepassing op de CBP-ambtenaren, omdat er geen sprake is van wederkerigheid aangezien de positie van deze ambtenaren niet vergelijkbaar is met de positie van diplomatieke agenten of die van consulaire ambtenaren. Dit betekent ook dat de VS niet vergelijkbare voorrechten en immuniteiten aan Sint Maarten geven. In internationale betrekkingen en verdragen stelt het wederkerigheidsbeginsel dat de ene

¹⁶ <https://wetten.overheid.nl/BWBV0004334/1986-01-16; Vienna Convention on Consular Relations.>

¹⁷ <https://verdragenbank.overheid.nl/nl/Verdrag/Details/004619; Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen Algemeen.>

staat niet verplicht is gunsten en voordelen aan de burgers of rechtspersonen van een andere staat toe te kennen als die niet op dezelfde wijze worden teruggegeven door de andere staat aan de eerstgenoemde staat.

3.1.1.2. Aanleiding voor de invoering van vrijstellingen

Fiscale zaken zijn een autonome competentie van Sint Maarten. Aanvankelijk stond Sint Maarten, in navolging van Nederland, terughoudend tegenover het verlenen van fiscale vrijstellingen aan CBP-ambtenaren. Echter, aangezien dit voor de VS onacceptabel is, is Sint Maarten voornemens om, in navolging van Aruba¹⁸, de CBP-ambtenaren fiscale privileges/vrijstellingen te verlenen op basis van de Wenen-Convention. Deze privileges/vrijstellingen kunnen enkel worden gerealiseerd door wetswijzigingen. Dit is de aanleiding voor het onderhavige voorstel.

3.1.1.3. Vrijstellingen van belasting op basis van de Wenen-Convention

3.1.1.3.1. Vrijstellingen inzake consulaire posten met aan het hoofd een beroeps-consulaire ambtenaar

Vrijstellingen die betrekking hebben op beroeps-consulaire ambtenaren en andere leden van een consulaire post

Ingevolge artikel 49, eerste lid, van de Wenen-Convention zijn consulaire ambtenaren en consulaire beambten alsmede hun inwonende gezinsleden vrijgesteld van alle belastingen en rechten, zowel persoonlijke als zakelijke, hetzij landelijke, dan wel gewestelijke of gemeentelijke belastingen, behoudens de in die bepaling opgenomen uitzonderingen. Twee van die uitzonderingen zijn indirecte belastingen die normaal in de prijs van de goederen of diensten begrepen en heffingen wegens bepaalde verleende diensten. Artikel 49, tweede lid, van de Wenen-Convention bepaalt dat leden van het bedienend personeel vrijgesteld zijn van rechten en belastingen op het loon dat zij voor hun diensten ontvangen.

De implementatie van het bovenstaande in het belastingstelsel van Sint Maarten heeft geresulteerd in vrijstellingen van de volgende belastingmiddelen:

¹⁸ Zie artikel VI van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot Aruba en de Verenigde Staten van Amerika inzake douane-voorspelling op : <https://wetten.overheid.nl/BWBV0001956/2009-01-07>; [Agreement between the Government of the Kingdom of the Netherlands in respect of Aruba and the Government of the United States of America on preclearance.](#)

1. Inkomstenbelasting met betrekking tot de consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden, de hun toegevoegde ambtenaren en de bij hen inwonende in hun dienst zijnde personen; allen mits zij vreemdeling zijn en overigens binnen Sint Maarten geen bedrijf of beroep uitoefenen en onder voorwaarde van wederkerigheid (artikel 22 van de LIB);
2. loonbelasting ten aanzien van de voornoemde doelgroep. Artikel 4, zesde lid, van de LLB bepaalt immers dat onder anderen diplomatieke, consulaire en andere vertegenwoordigers van vreemde mogendheden en hun toegevoegde ambtenaren niet als inhoudingsplichtigen worden beschouwd;
3. motorrijtuigbelasting voor motorrijtuigen welke gehouden worden door consuls en consulaire ambtenaren onder de ad 1 genoemde voorwaarden.

Voor alle duidelijkheid wordt vermeld dat deze vrijstellingen niet gelden voor honoraire consulaire ambtenaren en andere leden van consulaire posten die door zulke ambtenaren worden geleid.

Vrijstelling van belasting van consulaire gebouwen

Op grond van artikel 32 van de Wenen-Convention zijn, behoudens uitzonderingen, consulaire gebouwen en de ambtswoning van het hoofd van een consulaire post, indien deze beroepsambtenaar is, waarvan de zendstaat, of een persoon die in naam van de zendstaat optreedt, eigenaar of huurder is, vrijgesteld van alle landelijke, gewestelijke of gemeentelijke belastingen en rechten, tenzij het belastingen en rechten betreft, geheven wegens de verlening van bijzondere diensten.

Wat het belastingstelsel van Sint Maarten betreft, houdt deze verdragsbepaling in dat verkrijgingen door de zendstaat van consulaire gebouwen en de ambtswoning van het hoofd van een consulaire post vrijgesteld moeten worden van overdrachtsbelasting. Deze vrijstelling is evenwel nog niet ingevoerd in de belastingverordening. Voor nadere informatie over dit onderwerp wordt verwezen naar paragraaf 3.1.2 hieronder.

3.1.1.3.2. Vrijstelling van belasting van consulaire gebouwen van een consulaire post die geleid wordt door een honoraire consulaire ambtenaar

Conform artikel 60 van de Wenen-Convention geldt de vrijstelling van belasting van consulaire gebouwen ook voor de consulaire gebouwen van een consulaire post die geleid wordt door een honoraire consulaire

ambtenaar waarvan de zendstaat de eigenaar of huurder is. Evenals bij consulaire gebouwen van een consulaire post die geleid wordt door beroeps-consulaire ambtenaar, gaat het hier om een vrijstelling van overdrachtsbelasting. Het gaat derhalve niet om een vrijstelling van overdrachtsbelasting bij verkrijgingen van woningen van honoraire consuls. Voor nadere informatie over dit onderwerp wordt verwezen naar paragraaf 3.1.2 hieronder.

3.1.1.4. Introductie van vrijstellingen die betrekking hebben op de CBP-ambtenaren

Zoals in paragraaf 3.1.1.2. reeds is aangegeven is Sint Maarten voornemens om, in navolging van Aruba, de CBP-ambtenaren fiscale privileges/vrijstellingen te verlenen op basis van de Wenen-Conventie. Bijgevolg dienen deze ambtenaren, in navolging van de consulaire vertegenwoordigers, ook te worden vrijgesteld van de inkomsten, loon-, en motorrijtuigbelasting. Vrijstelling van inkomstenbelasting is opgenomen in het voorgestelde nieuwe artikel 23, tweede lid, van de LIB. De vrijstelling van motorrijtuigbelasting wordt geregeld door de voorgestelde invoeging van onderdeel e aan artikel 17 van de motorrijtuigbelastingverordening. De laatstgenoemde vrijstelling geldt tevens voor de VS.

Wetsaanpassing voor vrijstelling loonbelasting

In tegenstelling tot de loonbelastingvrijstelling voor functionarissen van Internationale Organisatie (zie paragraaf 2.3.1.) is er wel een wetsaanpassing met betrekking tot artikel 4, zesde lid, van de LLB noodzakelijk om de VS uit te kunnen sluiten van inhoudingsplicht teneinde de betreffende vrijstelling voor CBP-ambtenaren te kunnen bewerkstelligen.

Fiscale behandeling in de inkomstenbelasting van CBP-ambtenaren en inwonende gezinsleden

De genoemde ambtenaren en hun inwonende gezinsleden zullen in de periode van hun werkzaamheden voor de overheid van de VS in Sint Maarten, ondanks de duur van hun verblijf alhier, niet als fiscale inwoner van Sint Maarten worden beschouwd, zolang ze niet de intentie hebben zich permanent, dus ook los van hun werkzaamheden voor de overheid van de VS, op Sint Maarten te vestigen. Voor nadere informatie wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting, artikel I, onderdeel C, derde lid. Dit wordt bewerkstelligd door in het voorgestelde nieuwe artikel 23, derde lid, derde volzin, van de LIB de

soortgelijke regeling voor functionarissen van internationale organisaties in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing te laten zijn op ambtenaren van een buitenlandse overheid en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die overheid binnen Sint Maarten verblijven.

3.1.1.5. Introductie van vrijstellingen die betrekking hebben op de CBP-gebouwen

De overeenkomstige toepassing van artikel 32 van de Wenen-Convention impliceert, behoudens uitzonderingen, dat CBP-gebouwen en de ambtswoning van het hoofd van de CBP-delegatie in Sint Maarten, waarvan de VS, of een persoon die in naam van de VS optreedt, eigenaar of huurder is, vrijgesteld dienen te worden van alle landelijke, gewestelijke of gemeentelijke belastingen en rechten, tenzij het belastingen en rechten betreft, geheven wegens de verlening van bijzondere diensten. Voor Sint Maarten houdt dit in dat verkrijgingen van gebouwen door VS ten behoeve van pre-clearance werkzaamheden en de verkrijging van het woonhuis van het hoofd van de CBP-delegatie vrijgesteld zijn van overdrachtsbelasting. De introductie van deze vrijstelling wordt bewerkstelligd door de voorgestelde toevoeging van onderdeel g aan artikel 4 van de Overdrachtsbelastingverordening.

3.1.1.6 Verwijzing naar buitenlandse overheden, mogendheden en aanwijzing bij ministeriële regeling

In de voorgestelde vrijstellingsbepalingen zal worden verwezen naar een buitenlandse overheid of ambtenaren daarvan, buitenlandse overheden danwel buitenlandse mogendheden of onderdelen daarvan, een vreemde mogendheid of ambtenaren daarvan en dus niet specifiek naar de VS en CBP-ambtenaren. De concrete vrijstellingen zullen gaan gelden voor bij ministeriële regeling aangewezen buitenlandse overheden, mogendheden of onderdelen daarvan en hun ambtenaren. Vooralnog zal bij die regelgeving alleen de VS voor de preclearance activiteiten worden aangewezen nadat de Preclearance-overeenkomst is getekend, maar dit biedt de mogelijkheid om als er in een later stadium een andere buitenlandse overheid of mogendheid een bilaterale preclearance-overeenkomst met het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Sint Maarten, wil sluiten deze ook bij ministeriële regeling kan worden aangewezen.

Voor de reden dat gekozen is om bij ministeriële regeling –en dus niet bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen- buitenlandse overheden aan te wijzen waarop de betreffende vrijstellingen van toepassing zijn, wordt verwezen naar paragraaf 2.2., derde alinea, waarbij dan in plaats van Internationale Organisaties “Vreemde overheden” of “Vreemde mogendheden” dient te worden gelezen. Voorwaarde voor de voornoemde aanwijzing is wel dat daaraan een onderliggend internationaal verdrag of internationale overeenkomst ten grondslag moet liggen waaruit de betreffende “privileges” voortvloeien. Voor de U.S. Customs and Border Protection (CBP) agency is dat de (nog te wijzigen) bilaterale overeenkomst tussen de regering van de Verenigde Staten van Amerika en de regering van het Koninkrijk der Nederlanden ten behoeve van Sint Maarten inzake douane-voorinspectie op de luchthaven van Sint Maarten ofwel de Preclearance-overeenkomst.

3.1.2 Reparatie van een omissie inzake belastingvrijstelling van consulaire gebouwen

De in de paragrafen 3.1.1.3.1. en 3.1.1.3.2. genoemde vrijstellingen van overdrachtsbelasting zijn abusievelijk tot dusver nog niet geïmplementeerd in de belastingverordening. Deze omissies worden in het onderhavige ontwerp gerepareerd door de voorgestelde toevoeging van onderdeel g aan artikel 4 van de Overdrachtsbelastingverordening.

3.2. Enkele maatregelen ter voorkoming van dubbele belasting bij kortdurende tijdelijke werkzaamheden

3.2.1. Loon- en inkomstenbelasting

3.2.1.1. Aanleiding voor het onderhavige wetsvoorstel

Sint Maarten ligt in de orkaangordel.¹⁹ In het verleden hebben orkanen in Sint Maarten grote verwoestingen aangericht (bijvoorbeeld Luis en Irma). Er is een niet te verwaarlozen kans dat dit in de toekomst weer kan gebeuren en dat er hier tijdelijke werkzaamheden in het kader van de wederopbouw van Sint Maarten moeten worden verricht. Buitenlandse bedrijven, buitenlandse ondernemers en werknemers die tijdelijke kortdurende werkzaamheden in Sint Maarten verrichten in het kader van de wederopbouw en in verband met projecten die wegens onderlinge hulp voor rekening van Nederland, Curaçao of Aruba komen, kunnen worden

¹⁹ https://www.meteo.cw/Data_www/pdf/pub/HurricanesTropicalStorms_DC.pdf ; Meteorological Department Curaçao (pag.20)

geconfronteerd met dubbele belasting die zich hierbij kan voordoen. Een dergelijke dubbele belasting kan het lastiger maken de benodigde buitenlandse expertise aan te trekken en kan de wederopbouw of de voornoemde projecten duurder maken als buitenlandse bedrijven of consultants hierdoor hun prijzen verhogen.

Verder is het zeer wenselijk om Sint Maarten aantrekkelijk te maken voor de zogenoemde "Digital Nomads". Een digital nomad is iemand die rondreist en dankzij digitale middelen onderweg geld kan verdienen. Digital nomads hebben locatie-onafhankelijk werk waarmee ze ongeacht hun locatie geld kunnen verdienen. Doorgaans heeft een digital nomad niet meer nodig dan een laptop en internetverbinding om zijn of haar werk te doen. Digitale nomads zijn ondernemers, freelancers of werknemers die op afstand werken (remote workers) en die overal ter wereld hun werk kunnen doen en daarbij niet op één vaste plek hoeven te verblijven. Denk aan beroepen als tekstschrijver, grafisch ontwerper, of een werknemer van Apple Inc. in de VS om off-site online probleemoplossingsdiensten uit te voeren in de muzieksectie van de Apple-store. Ook deze doelgroep kan worden geconfronteerd met dubbele belasting die zich kan voordoen bij het verrichten van tijdelijke werkzaamheden in Sint-Maarten. Dit maakt Sint Maarten onaantrekkelijk voor de Digital nomaden.

Het voorkomen van dubbele belasting is internationaal een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het werkland en het woonland van het bedrijf of de werknemer. Indien de werkzaamheden in een land een bepaalde drempel overschrijden, heeft naar internationale opvattingen in beginsel het werkland het primaire heffingsrecht en is het aan het woonland om de dubbele belasting te voorkomen. Dit is anders indien die werkzaamheden onder een bepaalde heffingsdrempel blijven. Alsdan is het, mede om uitvoerings- en administratieve redenen, internationaal gebruikelijk dat het werkland afziet van heffing en het woonland via de heffing over het wereldinkomen het daarmee behaalde inkomen in de heffing betreft.

Bij de aanwezigheid van belastingverdragen ter voorkoming van dubbele belasting kan de vormgeving van deze heffingsdrempels overigens van geval tot geval verschillen. Sint Maarten heeft maar zeer beperkt belastingverdragen ter voorkoming van dubbele belasting (Met Noorwegen, en de regelingen met de landen Aruba, Curaçao, en Nederland). Gelet hierop en het nomadsproject is het wenselijk om dubbele belasting zo veel mogelijk eenzijdig te voorkomen. Het is hierbij evenwel mede uit uitvoeringsoogpunt niet goed mogelijk een regeling te ontwerpen die steeds aansluit bij de heffing in het woonland en die regelt dat Sint

Maarten alleen terugtreedt indien zich in een concreet geval daadwerkelijk dubbele belasting voordoet. Tevens zou een dergelijk regeling te ver gaan indien Sint Maarten volgens de internationale opvattingen het primaire heffingsrecht zou moeten hebben.

Wel is het wenselijk en mogelijk om een bepaling in de belastingverordening op te nemen waarbij Sint Maarten eenzijdig terugtreedt indien de werkzaamheden binnen Sint Maarten bepaalde internationale gebruikelijke drempels niet overschrijden. Dit is de aanleiding voor het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, van de landsverordening op de inkomstenbelasting en de overeenkomende bepaling in de winstbelasting.

Gevallen van dubbele belasting en dubbele niet-belasting

Overigens moet worden opgemerkt dat een dergelijke algemene, voor alle andere landen geldende, bepaling nooit volledig sluitend kan zijn, omdat deze niet aansluit bij de wetgeving van het andere land. Er kunnen zich dus nog steeds gevallen van dubbele belasting voordoen indien het andere land boven de gekozen drempels niet eenzijdig terugtreedt. Ook zouden zich gevallen van dubbele niet-belasting kunnen voordoen indien het andere land eenzijdig eerder terugtreedt.

Het enkele feit dat Sint Maarten een hogere heffing kent dan andere landen, betekent niet dat sprake is van een dubbele heffing. Als de werkzaamheden de drempels te boven gaan mag Sint Maarten heffen, ook al betekent dit voor de betrokken persoon een hogere heffing dan hij of zij in zijn woonland zou betalen.

3.2.1.2. Internationaal gebruikelijke drempels

3.2.1.2.1. Inleiding

Voor bovengenoemde internationaal gebruikelijke drempels kan grosso modo worden aangesloten bij de modelverdragen van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (hierna: OESO-modelverdrag) en van de Verenigde Naties (hierna: VN-modelverdrag) en bij de verdragen of regeling ter voorkoming van dubbele belasting waarbij Sint Maarten partner is, te weten de Belastingregeling Nederland Sint Maarten²⁰ (hierna: BRNS), het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden met betrekking tot de Nederlandse Antillen en het Koninkrijk

²⁰ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0037547/2016-03-01> ; [Belastingregeling Nederland Sint Maarten.](#)

Noorwegen tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen²¹ (hierna: VVDBNN), en de Belastingregeling voor het Koninkrijk²² (hierna: BRK). Dit wordt nader toegelicht in paragraaf 3.3.1.2.2. hieronder.

3.2.1.2.2. OESO- en VN-Modelverdragen, BRNS, VVDBNN, BRK inzake arbeid in dienstbetrekking, en voorgestelde regeling

Wat deze modelverdragen betreft wordt onder anderen verwezen naar artikel 15 van het OESO-modelverdrag en het VN-modelverdrag. Volgens artikel 15, eerste lid, van zowel het OESO als het VN-modelverdrag mogen, kort samengevat, inkomsten (salarissen, lonen en andere soortgelijke beloningen) uit werkzaamheden die een inwoner van een land (woonland) in dienstbetrekking verricht in een ander land (werkland) in dat andere land worden belast.

Het tweede lid van beide modelverdragen geeft hierop een uitzondering indien de aanwezigheid van de werknemer in het werkland in de relevante periode de 183-dagen niet te boven gaat. Voorwaarden voor toepassing van deze zogenoemde 183-dagenregeling zijn daarnaast dat de beloning voor de werkzaamheden wordt betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de werkstaat is en dat deze beloning niet komt ten laste van een vaste inrichting van de werkgever in het werkland.²³

Voorgestelde regeling

In het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel a, van de LIB wordt de 183-dagenregeling voor arbeid in dienstbetrekking ten aanzien van niet binnen Sint Maarten wonende personen geregeld. Naast de bovengenoemde voorwaarden bevat de voornoemde bepaling een aanvullende voorwaarde, namelijk dat het geen werkzaamheden mag zijn die verricht worden voor een niet binnen Sint Maarten wonende of

²¹<https://wetten.overheid.nl/BWBV0002275/2011-09-01>; *Convention between the Kingdom of the Netherlands in respect of the Netherlands Antilles and the Kingdom of Norway for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital.*

²² <https://wetten.overheid.nl/BWBR0002464/2010-10-10>; *Belastingregeling voor het Koninkrijk.*

²³ https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page40; *Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017* en https://www.un.org/esa/ffd/wp-content/uploads/2014/09/UN_Model_2011_Update.pdf; *United Nations Model Double Taxation Convention between Developed and Developing Countries*

gevestigde aannemer of onderaannemer als bedoeld in artikel 21a, eerste lid, van de LLB die op basis van artikel 4, vierde lid, van die landsverordening als inhoudingsplichtige wordt beschouwd. De reden voor deze aanvullende voorwaarden is het volgende. Artikel 4, vierde lid, tweede volzin, van de LLB bevat een uitzondering op de eerste volzin van dat lid. Het doel van deze uitzondering is om een lek te voorkomen in geval een Sint Maartense aannemer een buitenlandse ondernemer contracteert. Voor nadere toelichting hieromtrent wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting van artikel 4, vierde lid, tweede volzin, opgenomen in artikel II. Deze uitzondering is doorgetrokken naar het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel a, van de LIB.

Als niet aan alle voorwaarden wordt voldaan, dan heeft het werkland (in casu Sint Maarten) het recht om belasting te heffen. Afgezien van de genoemde aanvullende voorwaarde is het voorgaande overigens ook in overeenstemming met artikel 14 van de BRNS, artikel 15 van het VVDBNN, en artikel 15 van de BRK. De BRK regelt thans de voorkoming van dubbele belasting tussen Aruba, Curaçao en Sint Maarten.

3.2.1.2.3. OESO- en VN-Modelverdragen, BRNS, VVDBNN, BRK inzake zelfstandige arbeid, en voorgestelde regeling

De artikelen 15 van het OESO-modelverdrag, de VVDBNN en de BRK en artikel 14 van de BRNS, die op inkomsten uit dienstbetrekking van toepassing zijn, gelden niet voor inkomsten uit zelfstandige arbeid zoals inkomsten uit zelfstandige beroepen (als consultants en freelancers) en bedrijven (bedrijven die door natuurlijke personen worden gedreven). Voor het jaar 2000 bevatte het OESO-Modelverdrag een artikel 14, dat gewijd was aan inkomsten uit zelfstandige beroepen en bedrijven die door natuurlijke personen worden gedreven.

In 2000 werd dat artikel geschrapt en werden de inkomsten uit zelfstandige beroepen gebracht onder artikel 7, het OESO-modelverdrag dat gewijd is aan ondernemingswinst. Dat besluit weerspiegelde het feit dat er geen beoogde verschillen waren tussen de begrippen "vaste inrichting", zoals gebruikt in artikel 7, en "vaste basis" ("fixed base") zoals gebruikt in artikel 14, of hoe winsten worden berekend en belasting werd gecalculeerd volgens welke artikel 7 of 14 van toepassing was.²⁴ Dit

²⁴ Zie OESO-commentaar op het verwijderde artikel 14 van het OESO-modelverdrag op: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page306; [Commentary on Article 14 concerning the taxation of independent personal services.](#)

betekent dat het begrip "vaste basis" (of vast middelpunt)²⁵ met het begrip "vaste inrichting" vereenzelvigd kan worden.

In de BRNS zijn deze inkomsten ook opgenomen in artikel 7 en in de BRK onder artikel 5. Beide artikelen zijn, evenals artikel 7 van het OESO-modelverdrag, gewijd aan ondernemingswinst. In de VVDBNN en het VN-modelverdrag zijn inkomsten uit zelfstandig arbeid opgenomen in artikel 14.

Artikel 7 OESO-modelverdrag en BRNS en artikel 5 BRK

De in artikel 7 van het OESO-modelverdrag en BRNS en de in artikel 5 van de BRK vervatte regeling impliceert dat de voordelen (winst) van een onderneming van een land slechts in dat land belastbaar zijn, tenzij de onderneming in het andere land (werkland) haar bedrijf uitoefent door middel van een aldaar gelegen vaste inrichting.²⁶ Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mogen de voordelen die aan de vaste inrichting kunnen worden toegerekend in dat andere land (werkland) worden belast. Hierbij moet worden opgemerkt dat die onderneming zowel door een rechtspersoon als door een natuurlijk persoon kan worden uitgeoefend.

In artikel 5 van het OESO-modelverdrag en de BRNS wordt het begrip "vaste inrichting" gedefinieerd als een vaste bedrijfsinrichting door middel waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden verricht.²⁷

Als eerste vereiste geldt dat sprake dient te zijn van een 'bedrijfsinrichting' ("place of business").

Het tweede vereiste voor het bestaan van een vaste inrichting is dat de bedrijfsinrichting ingevolge artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag en BRNS 'vast van aard' dient te zijn. Dit vereiste valt uiteen

²⁵ De Nederlandse vertaling van het begrip "fixed base" in artikel 14, eerste lid, onderdeel a, VVDBNN is "vast middelpunt", zie <https://wetten.overheid.nl/BWBV0002275/2011-09-01>; Convention between the Kingdom of the Netherlands in respect of the Netherlands Antilles and the Kingdom of Norway for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital.

²⁶ https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page35; Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017.

²⁷ https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page33; Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017.

in twee onderdelen, een geografische component, een vaste locatie, en een tijdselement, 'permanency', de permanentie.²⁸

Wat het tweede onderdeel betreft, dient de bedrijfsinrichting een zekere mate van permanentie, een zekere duurzaamheid, te hebben. Volgens het OESO-commentaar bestaat er geen consistente praktijk in de OESO-landen over de invulling van deze tijdvereiste. De ervaring heeft evenwel uitgewezen dat vaste inrichtingen normalerwijze niet aanwezig worden geacht indien de bedrijfsuitoefening plaatsvindt in een bedrijfsinrichting die minder dan zes maanden (183-dagen) wordt aangehouden, aldus het OESO-commentaar. Dit is de basis voor de in deze ontwerp-landsverordening opgenomen 183-dagenregeling voor zelfstandige arbeid. Op het voorgaande worden twee uitzonderingen gemaakt, de op zichzelf kortdurende activiteiten, die zich herhalen en de kortdurende ondernemingsactiviteiten uitsluitend in het bronland.²⁹

Als voorbeeld van de eerste uitzondering is in een OESO-commentaar op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag opgenomen de situatie van een onderneming die in het poolgebied booractiviteiten verricht. Deze activiteiten zijn in verband met de weersomstandigheden slechts drie maanden per jaar mogelijk. De verwachting is echter dat de activiteiten wel gedurende de komende vijf jaren plaats zullen vinden. In een dergelijke situatie is aan het tijdsvereiste voldaan ondanks dat de feitelijke aaneengesloten periode van aanwezigheid steeds korter is dan zes maanden.³⁰

De tweede uitzondering betreft de situatie waarin sprake is van een onderneming die exclusief opgezet is in het bronland (werkland) en deze onderneming ligt niet in het verlengde van de onderneming in het woonland. In een dergelijke situatie kan ook bij een zeer kort bestaan van de onderneming sprake zijn van een vaste inrichting, omdat in een

²⁸ Zie OESO-commentaar 21 op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag op: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page123; Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017 en OESO-commentaar 28 op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag op: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page124; Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017.

²⁹ Zie OESO-commentaar 28 op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag op: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page124-125; Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017.

³⁰ Zie OESO-commentaar 29 op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag op: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page125; Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017.

dergelijke situatie deze onderneming gedurende haar gehele bestaan uitsluitend gedreven is in het bronland. In een OESO-commentaar op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag wordt hiervan het volgende voorbeeld gegeven.

Een natuurlijk persoon, inwoner van staat R heeft vernomen dat er een televisiedocumentaire zal worden opgenomen in een afgelegen dorp in staat S waar haar ouders nog steeds een groot huis hebben. De documentaire vereist de aanwezigheid van een aantal acteurs en technici in het dorp gedurende een periode van vier maanden. De persoon komt contractueel overeen met de producent van de documentaire om gedurende een periode van vier maanden catering-diensten te verlenen aan de acteurs en technici. Op grond van dat contract gebruikt ze het huis van haar ouders als een cafetaria dat ze als eenmanszaak exploiteert gedurende die periode. Dit zijn de enige zakelijke activiteiten die zij verricht en de onderneming wordt na die periode beëindigd. In dat geval zou kunnen worden aangenomen dat aan de tijdseis voor een vaste inrichting is voldaan, aangezien het restaurant wordt geëxploiteerd gedurende het hele bestaan van dat specifieke bedrijf.³¹

In Sint Maarten zullen dergelijke exceptionele situaties zich met aan de zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet voordoen. Gelet hierop in combinatie met het feit dat de voornoemde uitzonderingen het inkomstenbelastingstelsel ingewikkelder zullen maken, worden ze niet in de voorgestelde regeling opgenomen.

Artikelen 14 van VVDBNN en VN-modelverdrag

De in artikel 14, eerste lid, van zowel de VVDBNN als het VN-modelverdrag vervatte hoofdregel is dat voordelen verkregen door een natuurlijke persoon die inwoner is van een Verdragsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard slechts in die Staat belastbaar zijn.

Uitzonderingen op deze hoofdregel zijn er in de volgende omstandigheden, in welke deze voordelen in de andere Verdragsluitende Staat mogen worden belast:

a) indien deze persoon in die andere Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregeld over een vast middelpunt beschikt;

³¹Zie OESO-commentaar 30 op artikel 5, eerste lid, van het OESO-modelverdrag op: https://read.oecd-ilibrary.org/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-condensed-version-2017_mtc_cond-2017-en#page125; [Model Tax Convention on Income and on Capital: Condensed Version 2017](#).

b) indien de bedoelde persoon in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die in een tijdvak van twaalf maanden een totaal van 183 dagen te boven gaan.

Maar in beide gevallen enkel voor zover deze voordelen kunnen worden toegerekend aan in die andere Staat verrichte werkzaamheden.

Essentieel in de belasting van zelfstandigen is dus het begrip 'vaste basis'. De tijdslimiet van zes maanden dan wel 183 dagen wordt aangehouden voordat geconcludeerd wordt of er sprake is van een vaste inrichting of vaste basis (vast middelpunt) in het werkland (bronland). Dit in samenhang met artikel 14, eerste lid, van zowel de VVDBNN als het VN-modelverdrag wettigt de conclusie dat bij overschrijding van die limiet wordt vastgesteld dat er sprake is van een vast middelpunt waarover de bovengenoemde persoon beschikt voor het verrichten van zijn werkzaamheden. In dat geval mag het werkland (in casu Sint Maarten) de inkomsten die daaraan kunnen worden toegerekend belasten. Anders heeft het werkland geen heffingsrecht als er een concreet verdrag is waarin een VN-conforme bepaling is opgenomen.

Indien de betreffende persoon zijn zelfstandige werkzaamheden in het werkland verricht zonder dat hij daar over een vast middelpunt beschikt, dan kan het werkland desondanks toch de daarmee gegenereerde inkomsten belasten. Voorwaarde hiervoor is wel dat die persoon voor het verrichten van de genoemde werkzaamheden meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode in het werkland (in casu Sint Maarten) verblijft. Anders heeft het werkland geen heffingsrecht als er een concreet verdrag is waarin een VN-conforme bepaling is opgenomen.

Op grond van het bovenstaande dient grosso modo te worden vastgesteld dat voor beide uitzonderingsgevallen vereist is dat de natuurlijke persoon op meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode in het kader van zelfstandige werkzaamheden binnen het werkland (Sint Maarten) verblijft.

In de bovengenoemde artikelen is de 183-dagenregeling dus vervat. Als een natuurlijk persoon in het kader van zijn bedrijf of beroep op niet meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode binnen het werkland verblijft, dan heeft het werkland (in casu Sint Maarten) niet het recht om belasting te heffen als er een concreet verdrag is waarin een VN-conforme bepaling is opgenomen.

Voorgestelde regeling

In het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel b, van de LIB wordt de 183-dagenregeling voor zelfstandige arbeid ten aanzien van niet binnen Sint Maarten wonende natuurlijke personen geregeld.

Het OESO-modelverdrag en het VN-modelverdrag kennen inmiddels diverse zogenoemde anti-fragmentatiebepalingen. Het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel b, van de LIB bevat een dergelijke anti-fragmentatiebepaling. Deze beoogt te voorkomen dat werkzaamheden binnen een samenwerkingsverband van natuurlijk personen worden gefragmenteerd, waardoor de periode waarin deze personen werkzaamheden verrichten op zichzelf beschouwd niet de betreffende internationale gebruikelijke drempels overschrijden. Dit doel wordt bereikt door in het vijfde lid in te bouwen dat bij een samenwerkingsverband de werkzaamheden samen worden geteld. Met andere woorden voor de toepassing van onderdeel b van genoemd vijfde lid wordt bij het bepalen van het totaal van de werkzaamheden alle werkzaamheden van de belastingplichtige tezamen met de werkzaamheden van natuurlijke personen die deel uitmaken van hetzelfde samenwerkingsverband in Sint Maarten in aanmerking genomen.

3.2.2. Winstbelasting

In de winstbelasting is de 183-dagen regeling geformuleerd in het voorgestelde elfde lid van artikel 1 van de LWB. Op basis hiervan wordt bepaald of een niet in Sint Maarten gevestigde lichaam wel of geen vaste inrichting binnen Sint Maarten heeft, behoudens het in het zevende lid van voornoemde artikel opgenomen geval.

Dit lid bevat ook een anti-fragmentatiebepaling. Deze beoogt te voorkomen dat werkzaamheden tussen gelieerde lichamen worden gefragmenteerd, waardoor deze op zichzelf beschouwd niet als vaste inrichting worden aangemerkt door toepassing van het voorgestelde artikel 1, elfde lid, van de LWB. In dit verband wordt opgemerkt dat voor de toepassing van genoemd elfde lid bij het bepalen van het totaal van de werkzaamheden alle werkzaamheden van de belastingplichtige tezamen met de werkzaamheden van de aan hem gelieerde lichamen binnen Sint Maarten in aanmerking worden genomen.

4. Doel van het ontwerp

Samenvattend strekt het ontwerp tot het volgende.

1.Ten behoeve van Internationale Organisaties c.q. de Wereldbank

a. De invoering van een vrijstelling van winstbelasting voor een door de minister aan te wijzen internationale organisatie. Dit wordt gerealiseerd door de voorgestelde toevoeging van het twaalfde lid aan k

b. de invoering van een vrijstelling van logeergastenbelasting onder bepaalde voorwaarden voor een door de minister aangewezen internationale organisatie. Hiervoor wordt een nieuw artikel 5a in de Logeergastenbelastingverordening ingevoegd;

c. de invoering van een vrijstelling van verhuurautobelasting onder bepaalde voorwaarden voor een door de minister aangewezen internationale organisatie. Hiervoor wordt een nieuw artikel 4a in de Verhuurautobelastingverordening ingevoegd;

d.de introductie van een vrijstelling van motorrijtuigbelasting voor motorrijtuigen die gehouden worden door een door de minister aangewezen internationale organisatie. Hiervoor worden, onder verlettering van onderdeel e tot onderdeel f, na onderdeel c een nieuw onderdeel d toegevoegd aan artikel 17 van de motorrijtuigbelastingverordening, waarbij tevens artikel 18 van deze verordening wordt aangepast;

e. de invoering van een vrijstelling van overdrachtsbelasting onder bepaalde voorwaarden bij verkrijging door een door de minister aangewezen internationale organisatie. Hiervoor worden aan artikel 4 van de overdrachtsbelastingverordening een onderdeel f toegevoegd. Daarnaast wordt ook de wettelijke mogelijkheid gecreëerd om de door een internationale organisatie betaalde overdrachtsbelasting ter zake van een verkrijging te restitueren wanneer deze verkrijging op grond van het voorgestelde artikel 4, onderdeel f van voornoemde verordening voor een vrijstelling in aanmerking komt. Om dit te bewerkstelligen wordt aan artikel 25, eerste lid, van de overdrachtsbelastingverordening een onderdeel d toegevoegd.

2.Ten behoeve van functionarissen van Internationale Organisaties c.q. de Wereldbank

a. de invoering van een vrijstelling van inkomstenbelasting voor de functionarissen van een bij ministeriële regeling aan te wijzen Internationale Organisatie voor de van die organisatie ontvangen salarissen en overige beloningen uitgezonderd pensioenen en soortgelijke beloningen uit vroegere dienstbetrekking. Dit wordt gerealiseerd door het voorgestelde nieuwe artikel 23 in de LIB, waarbij in het eerste lid de genoemde vrijstelling is opgenomen;

b. de invoering van een bepaling die regelt dat functionarissen van een door de minister aangewezen Internationale Organisatie die vanuit het buitenland, ongeacht nationaliteit, worden aangeworven voor werkzaamheden in Sint Maarten voor die organisatie, alsmede hun inwonende gezinsleden, als buitenlandse belastingplichtigen voor de inkomstenbelasting worden behandeld en derhalve voor de buiten die betrekking verworven opbrengsten slechts belast worden voor hun inkomsten uit bronnen in Sint Maarten.

Het bovenstaande wordt geëffectueerd door de invoering van een nieuw artikel 23 in de LIB, waarbij in het derde lid is bepaald dat bij functionarissen van een internationale organisatie die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die internationale organisatie binnen Sint Maarten verblijven, alleen de buiten die betrekking verworven opbrengsten als bedoeld in artikel 17, met inachtneming van artikel 18, tot het inkomen behoren. Het overige inkomen is vrijgesteld van belasting.

3.Ten behoeve van buitenlandse overheden en mogendheden c.q. de VS

a. De invoering van vrijstellingen voor de winstbelasting voor buitenlandse mogendheden of onderdelen daarvan in door de minister te bepalen gevallen. Dit wordt gerealiseerd door de voorgestelde toevoeging van het twaalfde lid aan artikel 1 van de LWB;

b. de introductie van een vrijstelling van motorrijtuigbelasting voor motorrijtuigen die gehouden worden door een vreemde mogendheid, in door de minister te bepalen gevallen. Hiervoor wordt, onder verlettering van onderdeel e tot onderdeel f, na onderdeel c een nieuw onderdeel e toegevoegd aan artikel 17 van de motorrijtuigbelastingverordening, waarbij tevens artikel 18 van deze verordening wordt aangepast;

c. de invoering van een vrijstelling van overdrachtsbelasting onder bepaalde voorwaarden bij verkrijging door een vreemde mogendheid in door de minister te bepalen gevallen. Hiervoor worden aan artikel 4 van de overdrachtsbelastingverordening een onderdeel g toegevoegd. Daarnaast wordt ook de wettelijke mogelijkheid gecreëerd om de door een internationale organisatie of vreemde mogendheid betaalde overdrachtsbelasting ter zake van een verkrijging te restitueren wanneer deze verkrijging op grond van het voorgestelde artikel 4, onderdeel g van voornoemde verordening voor een vrijstelling in aanmerking komt. Om dit te bewerkstelligen wordt aan artikel 25, eerste lid, van de overdrachtsbelastingverordening een onderdeel d toegevoegd.

4.Ten behoeve van ambtenaren van buitenlandse overheden c.q. CBP-ambtenaren van de VS

a.de introductie van een subjectieve loonbelastingvrijstelling voor ambtenaren van door de minister aan te wijzen buitenlandse overheden of onderdelen daarvan door die overheden wettelijk niet als inhoudingsplichtigen te beschouwen. Dit wordt bewerkstelligd door in artikel 4, zesde lid, van de LLB "alsmede" te vervangen door "buitenlandse overheden, in door de minister te bepalen gevallen, alsmede";

b. de introductie van een vrijstelling van inkomstenbelasting voor de ambtenaren van een bij ministeriële regeling aan te wijzen buitenlandse overheid, voor de van die overheid ontvangen salarissen en overige beloningen uitgezonderd pensioenen en soortgelijke beloningen uit vroegere dienstbetrekking. Dit wordt bewerkstelligd door het voorgestelde nieuwe artikel 23 in de LIB, waarbij in het tweede lid is bepaald dat de hierboven onder ad 2, onderdeel a, genoemde vrijstelling in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing is op de voornoemde doelgroep;

c. de invoering van een bepaling die regelt dat de hierboven onder ad 2, onderdeel b, genoemde regeling, in door de Minister te bepalen gevallen, van overeenkomstig toepassing is op ambtenaren, alsmede hun inwonende gezinsleden, van een buitenlandse overheid. Dit wordt geëffectueerd door in de derde volzin van het voorgestelde nieuwe artikel 23, derde lid, van de LIB voor te schrijven dat de eerste twee volzinnen in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing zijn op ambtenaren van een buitenlandse overheid en hun

inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die overheid binnen Sint Maarten verblijven;

d.de introductie van een vrijstelling van motorrijtuigbelasting voor motorrijtuigen die gehouden worden door ambtenaren van een vreemde mogendheid die vreemdeling zijn en overigens binnen Sint Maarten geen beroep of bedrijf uitoefenen, in door de minister te bepalen gevallen. Hiervoor worden, onder verlettering van onderdeel e tot onderdeel f, na onderdeel c een nieuw onderdeel e toegevoegd aan artikel 17 van de motorrijtuigbelastingverordening, waarbij tevens artikel 18 van deze verordening wordt aangepast.

5.Inzake beperking heffingsrechten

a. Beperking heffingsrecht voor buitenlandse belastingplichtigen in de inkomstenbelasting

De introductie van een beperking op de buitenlandse belastingplicht voor niet in Sint Maarten wonende personen die tijdelijk kortdurende werkzaamheden, zowel in dienstbetrekking als zelfstandig, binnen Sint Maarten verrichten (183-dagenregeling). Dit doel wordt bereikt door de toevoeging van een vijfde lid aan artikel 17 van de LIB;

b.Beperking heffingsrecht voor buitenlandse belastingplichtigen in de winstbelasting

De invoering van een beperking van de buitenlandse belastingplicht voor buitenlandse bedrijven die tijdelijke kortdurende activiteiten binnen Sint Maarten verrichten. Dit wordt bewerkstelligd door de voorgestelde toevoeging van het elfde lid aan artikel 1 van de LWB.

Financiële paragraaf

Met uitzondering van het voorgestelde vijfde lid van artikel 17 van de LIB en het elfde lid van artikel 1 van de LWB beoogt het onderhavige ontwerp de nakoming van de verplichtingen op grond van internationale overeenkomsten, een nog te wijzigen bilaterale overeenkomst (de Preclearance-overeenkomst), en verdragen.

De financiële gevolgen dienen aldus in dat perspectief geplaatst te worden. De kosten worden initieel opgeroepen door de internationale overeenkomsten en de verdragen. Zonder het onderhavige ontwerp zou echter niet aan de betreffende verplichtingen kunnen worden voldaan.

Uitvoeringskosten en budgettaire effecten

Uitvoeringskosten

De uitvoeringskosten van dit ontwerp bestaan uit:

1. De kosten in verband met het ontwerpen en vaststellen van ministeriële regelingen om internationale organisaties en buitenlandse overheden of mogendheden te kunnen aanwijzen die voor de betreffende vrijstellingen of beperking van belastingplicht in aanmerking komen;
2. De kosten inzake de afgifte door de Inspecteur van schriftelijke verklaringen dat geen overdrachtsbelasting hoeft te worden voldaan bij verkrijgingen van bepaalde onroerende goederen;
3. De kosten met betrekking tot controles van de Belastingdienst bij de logeergastenbelastingplichtigen en verhuurautobelastingplichtigen om te kunnen vaststellen of de betreffende vrijstellingen terecht zijn toegepast.

Het is onduidelijk hoeveel manuren met deze activiteiten gepaard zullen gaan. Reeds om die reden kunnen de genoemde kosten niet worden gekwantificeerd.

Budgettaire effecten

Afgezien van het voorgestelde vijfde lid van artikel 17 van de LIB en het elfde lid van artikel 1 van de LWB heeft het ontwerp geen budgettaire effecten. Het betreft immers geen belastinginkomsten die thans worden genoten en die gederfd zullen worden met de invoering van de betreffende vrijstellingen.

Verder is het niet mogelijk om informatie te krijgen over de hoogte van de gederfde belastinginkomsten ten aanzien van het voorgestelde vijfde lid van artikel 17 van de LIB en het elfde lid van artikel 1 van de LWB.

Administratieve lasten bij bedrijven en burgers

De autoverhuurders en verhuurders van accommodaties zullen in hun administraties de benodigde gegevens en bescheiden moeten bewaren waarmee ze bij een controle door de Belastingdienst kunnen aantonen dat de vrijstelling terecht is toegepast. Het is evenwel niet bekend

welke kostenplaatje hiermee verbonden is, waardoor de administratieve lasten bij bedrijven niet te kwantificeren zijn.

Overigens leidt het onderhavige ontwerp niet tot administratieve lasten voor de burgers.

Advies Raad van Advies

Op 24 augustus 2021 heeft de Raad van Advies (hierna: de Raad) de regering inzake deze ontwerp-landsverordening van advies voorzien (RvA no. SM/07-21-LV). Het advies van de Raad is voor de regering aanleiding geweest om zowel het ontwerp als de Memorie van toelichting op onderdelen te wijzigen. De regering heeft de adviezen van de RvA deels overgenomen. Voor zover het advies van de Raad niet is overgenomen, wordt de beweegredenen daarvoor hierna zo volledig mogelijk weergegeven.

Volgens de Raad wordt in de memorie van toelichting de beoogde spoedinwerking-treding in Artikel VIII van het ontwerp enkel gestoeld op de wens om direct over te gaan tot het openen van een kantoor van de Wereldbank in Sint Maarten zonder nader te onderbouwen waarom de overige elementen uit het ontwerp ook met spoed in werking zouden moeten treden.

Naar het oordeel van de Raad is het niet in lijn met artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling van Sint Maarten jo. artikel 17, tweede lid, van de Landsverordening Constitutioneel Hof om onderdelen die zich niet lenen voor een spoedinwerking-treding ook op deze wijze te onttrekken aan de constitutionele toets door de Ombudsman.

De Raad stelt voor om het ontwerp uit te splitsen in enerzijds spoedonderdelen (Wereldbank gerelateerd) en anderzijds de resterende onderdelen die dan het reguliere proces kunnen doorlopen. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

Reactie regering:

De Raad merkt terecht op dat in de memorie van toelichting de beoogde spoedinwerking-treding van Artikel VIII van het ontwerp enkel gestoeld wordt op de wens om direct over te gaan tot het openen van een kantoor van de Wereldbank in Sint Maarten zonder te onderbouwen waarom de overige elementen uit het ontwerp ook met spoed in werking zouden moeten treden. Echter, aangezien de spoedonderdelen en de resterende onderdelen in het ontwerp soms zodanig met elkaar zijn verweven, is het in die gevallen heel lastig om die splitsing te maken. Een voorbeeld hiervan is artikel 23, derde lid (nieuw) van de LIB, waar de eerste twee volzinnen betrekking hebben

op de Wereldbank terwijl dat niet het geval is bij de derde volzin. Gelet hierop en om het advies van de Raad zoveel mogelijk op te volgen, heeft de regering als praktische oplossing geopteerd om alle artikelen van het ontwerp en onderdelen daarvan die geheel of deels gerelateerd zijn aan de Wereldbank het spoedproces te laten doorlopen en de resterende onderdelen het reguliere proces. Dit betekent dat slechts artikel I, onderdeel C, de artikelen III, IV, V, VI en artikel VII, onderdelen B en C van het ontwerp het spoedproces zullen doorlopen. De voorgestelde inwerkingtredingsbepaling en de toelichting hierop is dienovereenkomstig aangepast.

De Raad merkt het volgende op. Het eenzijdig introduceren van de 183-dagenregeling in de Landsverordening op de Inkomstenbelasting (hierna: LIB) en de Landsverordening op de winstbelasting (hierna: LWB) vraagt om een zekere handhaving capaciteit met daarmee gepaard gaande kosten. De toelichting wijdt niet uit over het toepasselijke handhaving mechanisme noch over de vraag aan welke instanties de verantwoordelijkheid voor het toezicht op de naleving van deze maatregel zal worden toebedeeld; te denken valt aan de Belastingdienst in samenwerking met de Immigratie en Grensbewakingsdienst o.i.d.

Aan het overschrijden van de heffingsdrempel zouden consequenties moeten zijn verbonden, namelijk het aanvangen van een lokale belastingplicht. Niet duidelijk is hoe dit in de praktijk gemonitord zal worden. Dit is voorts van belang om vast te stellen op welke wijze misbruik van de vrijstelling zal worden tegengegaan. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Reactie regering:

De reactie van de regering hierop is als volgt. Momenteel geldt de belastingplicht ex artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel d, van de LIB en artikel 1, eerste lid, aanhef en onderdeel c, eerste categorie, van de LWB voor alle niet binnen Sint Maarten wonende natuurlijke personen die werkzaamheden in Sint Maarten verrichten of komen verrichten respectievelijk alle niet in Sint Maarten gevestigde lichamen en trusts (met inbegrip van alle vennootschappen en verenigingen, waarbij het kapitaal geheel of gedeeltelijk in aandelen is verdeeld); uit bedrijven, die en voor zover zij door middel van een in Sint Maarten gevestigde vaste inrichting worden uitgeoefend. Dit ongeacht de duur van het verblijf van die natuurlijke personen in Sint Maarten respectievelijk (behoudens uitzonderingen) de duur van de werkzaamheden die de buitenlandse lichamen door middel van een vaste inrichting binnen Sint Maarten uitoefenen. De bovengenoemde

belastingplicht vangt aan op het aanvangsmoment van de betreffende werkzaamheden. Het is onduidelijk welke handhavingsmechanismen thans wordt gehanteerd om de aanvang van voornoemde belastingplicht te bewaken. Hoogstwaarschijnlijk wordt de verantwoordelijkheid hiervoor overgelaten aan de betreffende belastingplichtigen. Zij moeten zorgdragen voor het indienen van belastingaangiften met alle gevolgen van dien.

De bovengenoemde belastingplicht zal ook onverkort gelden na de introductie van de 183-dagenregeling in de LIB en LWB indien de heffingsdrempel wordt overschreden aangezien die regeling dan niet van toepassing is. In dat geval wordt de belastingplicht geacht altijd aanwezig te zijn geweest alsof er geen 183-dagenregeling is. Ook in dat geval vangt, achteraf gezien, de belastingplicht aan op het aanvangsmoment van de betreffende werkzaamheden. Het is dus niet zo dat in dergelijke geval aangifte wordt gedaan waarbij onterecht een beroep kan worden gedaan op de betreffende vrijstelling en dat de Belastingdienst dan zou moeten kunnen controleren of deze claim wel of niet rechtmatig is om misbruik daarvan te voorkomen. Immers, als er na het einde van een kalenderjaar aangifte voor de inkomsten- en winstbelasting wordt gedaan, is omdat de 183-dagenregeling juist niet van toepassing is, want anders zou er geen belastingplicht zijn en zou in principe geen aangifte gedaan hoeven te worden. Om die reden zullen de LIB- en LWB-aangifteformulieren ook niet in een mogelijkheid voorzien om een beroep te doen op de 183-dagenregelingvrijstelling.

Gelet op het bovenstaande is het onbegrijpelijk waarom er bij de introductie van de 183-dagenregeling in de LIB en LWB ineens meer handhavingscapaciteit met daarmee gepaard gaande kosten zou moeten zijn om dezelfde belastingplicht te bewaken als voor de invoering van die regeling. Om die reden is in de toelichting niet uitgeweid over het toepasselijke handhavingsmechanisme noch over de vraag aan welke instanties de verantwoordelijkheid voor het toezicht op de naleving van deze maatregel zal worden toebedeeld.

Anders is het bij de gevallen waarin buitenlandse natuurlijke personen en vaste inrichtingen van buitenlandse lichamen, die tijdelijk kortdurende werkzaamheden in Sint Maarten komen verrichten, ter verkrijging van zekerheid vooraf over de toepassing van de 183-dagenregeling op hun situatie, de Inspecteur der Belastingen (hierna: Inspecteur) om een zogenaamde ruling verzoeken (dus een verzoek aan de Inspecteur om helderheid te krijgen over de fiscale behandeling van de voorgenomen activiteiten binnen Sint Maarten). In dergelijke

gevallen zal de Inspecteur, indien de 183-dagenregeling van toepassing is, zelf handhavingsmechanismen creëren (zoals bewijsplicht etc.) om te kunnen controleren of die regeling rechtmatig wordt toegepast. Zo wordt zal dus misbruik van de vrijstelling zal worden tegengegaan.

De aanpassing van artikel 4, vierde lid, eerste volzin, van de Landsverordening op de loonbelasting (hierna: LLB) tracht de inhoudingsplicht voor de loonbelasting te laten aansluiten bij de buitenlandse belastingplicht in de inkomstenbelasting.³²

De Raad merkt op dat er in de LIB als zodanig geen begripsbepaling is voor de term 'bedrijf of beroep' welke de thans geldende term 'vaste vertegenwoordiger' zal vervangen. Vergelijk in dat verband artikel 1, zesde lid, LWB ten aanzien van het begrip 'vaste inrichting'.

Indien voor de term 'bedrijf of beroep' gerefereerd wordt aan artikel 17, eerste lid, onderdeel d, LIB ontstaat het volgende probleem. In die bepaling wordt onder bedrijf of beroep verstaan: een ambt, waardigheid, bediening en bestaande of vroegere dienstbetrekking door henzelf of door een ander vervuld daaronder begrepen, die en voor zover zij *persoonlijk of door vaste vertegenwoordigers of gemachtigden* binnen Sint Maarten worden uitgeoefend.

Door de term 'vaste vertegenwoordiger' uit het huidige artikel 4, vierde lid, eerste volzin, LLB te verwijderen, ontstaat een potentieel interpretatieprobleem tussen de eerste zinsnede van dat artikel – de persoon mag niet wonen of gevestigd zijn in Sint Maarten – en de daaropvolgende zinsnede – 'bedrijf of beroep' in de zin van de LIB kan betekenen ofwel *persoonlijk* ofwel door een vaste vertegenwoordiger of gemachtigde uitgeoefend –.

Door het hanteren van de thans geldende term 'vaste vertegenwoordiger' bestaat geen twijfel over het feit dat de bedrijfs- of beroepsbeoefenaar zich niet persoonlijk in Sint Maarten bevindt.³³ De toepasbaarheid van artikel 4, vierde lid, LLB wordt aldus door dit vermeend interpretatieprobleem aangetast. Als de bedrijfs- of beroepsbeoefenaar wel op Sint Maarten woont of is gevestigd, is artikel 4, eerste lid, LLB als gewoonlijk van toepassing. Dit vraagt om een herziening van de voorgestelde formulering van artikel 4, vierde lid, eerste volzin, LLB dan wel om een nadere toelichting waaruit blijkt dat deze vermeende interpretatiekwestie geen invloed heeft op de toepasbaarheid van de regeling met de voorgestelde formulering. De Raad vraagt hiermee rekening te houden.

³² Memorie van toelichting, p. 44.

³³ Vergelijk artikel 1, tiende lid, Landsverordening op de winstbelasting.

Reactie regering:

Met de betreffende aanpassing bereikt wordt dat de inhoudingsplicht voor de loonbelasting aansluit bij de buitenlandse belastingplicht in de inkomstenbelasting in die voege dat daarmee wordt voorkomen dat van rechtswege een inhoudingsplicht voor de loonbelasting ontstaat in situaties waarin geen buitenlandse inkomstenbelastingplicht voor de inkomstenbelasting bestaat ten aanzien van niet binnen Sint Maarten wonende werknemers waarop het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, van de LIB van toepassing is (waardoor artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel d, van de LIB dan geen toepassing vindt). Kort samengevat is dit namelijk het geval bij niet-inwoners van Sint Maarten die binnen Sint Maarten een kortdurende dienstbetrekking vervullen terwijl de beloning voor die werkzaamheden niet ten laste komt van een binnen Sint Maarten gevestigde werkgever (lichaam of natuurlijk persoon) of van een vaste inrichting (hierna: VI) als bedoeld in de LWB of een beroep of bedrijf binnen Sint Maarten van een niet binnen Sint Maarten wonende of gevestigde werkgever. Ten overvloede moet hierbij worden vermeld dat de beloning van een dergelijke werknemer niet ten laste komt van een beroep of bedrijf binnen Sint Maarten van een niet binnen Sint Maarten gevestigde werkgever indien het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, van de LIB van toepassing is op die werkgever (natuurlijke persoon). Alsdan is er geen sprake van een (belastbare) beroep of bedrijf binnen Sint Maarten van die werkgever.

Voorts merkt de regering op dat voor de begripsbepaling van de term "bedrijf of beroep" in het voorgestelde artikel 4, vierde lid, eerste volzin, van de LLB inderdaad aangesloten wordt bij de omschrijving hiervan vervat in artikel 17, eerste lid, onderdeel d, van de LIB. Dit betekent dat voor de buiten Sint Maarten wonende natuurlijk persoon/werkgever de begrippen vaste inrichting en vaste vertegenwoordiger (in de LWB) niet meer van belang zijn, maar wordt aangesloten bij de vraag of er met inachtneming van het nieuwe artikel 17, vijfde lid, een belastbaar bedrijf of beroep is op Sint Maarten. Is er een dergelijke buitenlandse natuurlijke persoon die persoonlijk een bedrijf uitoefent in Sint Maarten, dan is deze inhoudingsplichtig ten aanzien van zijn werknemers die hun dienstbetrekkingen in Sint Maarten vervullen. Met andere woorden, ingevolge de voorgestelde regeling is een niet binnen Sint Maarten wonende natuurlijk persoon/werkgever enkel inhoudingsplichtige ten aanzien van diens werknemers in Sint Maarten, indien hij onder de buitenlandse belastingplicht vallende inkomsten uit een beroep of bedrijf in de zin van artikel 17, vijfde lid, van de LIB geniet.

Overigens merkt de regering op dat de Raad naar de mening van de regering voorbij gaat aan het feit dat als een dergelijke bedrijfs- of beroepsbeoefenaar zich persoonlijk in Sint Maarten bevindt, dit niet automatisch impliceert dat die ook in Sint Maarten woont voor fiscale doeleinden. Het is immers mogelijk dat een bedrijfs- of beroepsbeoefenaar zich in het kader van het uitoefenen van zijn werkzaamheden persoonlijk in Sint Maarten bevindt terwijl hij voor fiscale doeleinden niet in Sint Maarten woont. De raad ziet ook over het hoofd dat deze mogelijkheid ook expliciet is opgenomen in artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel d, LIB: "De niet binnen Sint Maarten wonende personen bedoeld in artikel 1, derde lid, zijn belastingplichtig naar hun gehele belastbaar inkomen genoten in het kalenderjaar of belastingtijdvak, voor zover dit werd verkregen uit de opbrengst van: bedrijven en beroepen..... die en voor zover zij **persoonlijk**.... binnen Sint Maarten worden uitgeoefend. Ten overvloede moet hierbij worden opgemerkt dat ingevolge artikel 4, vijfde lid, van de LLB de woonplaats of vestigingsplaats van de inhoudingsplichtige naar artikel 4 van de Algemene landsverordening landsbelastingen en artikel 1, tweede lid, van de Landsverordening op de winstbelasting wordt beoordeeld.

Gelet op het bovenstaande:

1. is het voor de regering onbegrijpelijk waarom, door de term 'vaste vertegenwoordiger' uit het huidige artikel 4, vierde lid, eerste volzin, van de LLB te verwijderen, er een potentieel interpretatieprobleem ontstaat tussen de eerste zinsnede van dat artikel – de persoon mag niet wonen of gevestigd zijn in Sint Maarten – en de daaropvolgende zinsnede – 'bedrijf of beroep' in de zin van de LIB kan betekenen ofwel persoonlijk ofwel door een vaste vertegenwoordiger of gemachtigde uitgeoefend-;
2. snijdt de stelling van de Raad, dat door het hanteren van de thans geldende term 'vaste vertegenwoordiger' geen twijfel bestaat over het feit dat de bedrijfs- of beroepsbeoefenaar zich niet persoonlijk in Sint Maarten bevindt, geen hout. Immers, voor de toepassing van het voorgestelde artikel 4, vierde lid, eerste volzin, van de LLB is slechts vereist dat de persoon voor fiscale doeleinden niet mag wonen of gevestigd zijn in Sint Maarten terwijl deze voorwaarde niet inhoudt dat die persoon zich niet in Sint Maarten mag bevinden.

De bovengenoemde argumenten nopen dus tot de slotsom dat het voorgestelde artikel 4, vierde lid, eerste volzin, van de LLB, anders dan de Raad stelt, niet leidt tot een interpretatieprobleem, laat staan dat

de toepasbaarheid van de voornoemde bepaling door een interpretatieprobleem wordt aangetast. Om die reden volgt de regering het advies van de Raad niet om de voorgestelde formulering van artikel 4, vierde lid, eerste volzin, LLB te herzien dan wel om een nadere toelichting te geven waaruit blijkt dat deze vermeende interpretatiekwestie geen invloed heeft op de toepasbaarheid van de regeling met de voorgestelde formulering.

De Raad merkt op dat in de financiële paragraaf geen uitvoeringskosten genoemd worden ten aanzien van de controle op de naleving van de 183-dagenregeling. Op het moment dat een buitenlandse (rechts)persoon zich kortstondig in Sint Maarten begeeft en alhier potentieel belastbare activiteiten ontplooit, en vervolgens nadat de 183-dagen zijn verstreken die activiteiten voortzet, dient er op een gegeven moment door de autoriteiten te worden ingegrepen. Indien het de bedoeling is om de verantwoordelijkheid voor de aanvang van een belastingplicht in Sint Maarten aan de betrokkene over te laten, ontstaat een compliance risico. Een registratie bij de belastingdienst zou in de praktijk kunnen uitblijven. Ook aan de opsporing van belastingontduiking door buitenlandse actoren zijn kosten verbonden. De Raad vraagt hiervoor de aandacht.

Reactie regering:

Terecht merkt de Raad op dat in de financiële paragraaf geen uitvoeringskosten genoemd worden ten aanzien van de controle op de naleving van de 183-dagenregeling. De reden hiervan is dat als er sprake is van dergelijke kosten, dan zijn die niet kwantificeerbaar.

Verder merkt de regering op dat thans (hoogstwaarschijnlijk) geen enkele autoriteit ingrijpt bij geen enkele aanvang van belastingplicht in Sint Maarten. Met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid wordt deze verantwoordelijkheid overgelaten aan de betreffende belastingplichtigen. Zij moeten zorgdragen voor het indienen van belastingaangiften met alle negatieve gevolgen die deze plicht met zich zou kunnen meebrengen (inclusief compliance risico, kosten verbonden aan de opsporing van belastingfraude bij binnen- en buitenlandse actoren etc). Gelet hierop is het onbegrijpelijk waarom anders zou moeten worden gehandeld ten opzichte van het vorenstaande bij de invoering van de 183-dagenregeling.

In Artikel I onderdeel A wordt voorgesteld om gelet op de systematiek en structuur die volgt uit de Aanwijzingen voor de regelgeving van Sint Maarten en ten behoeve van de leesbaarheid van de bepaling het

voorgestelde onderdeel 'c' in een apart lid op te nemen daar deze niet zuiver aansluit op de voorgestelde aanhef van het vijfde lid van artikel 17 LIB.

Reactie regering:

De regering deelt de mening van de Raad op dit punt niet. Anders dan de Raad stelt, is de regering van mening dat deze bepaling beter leesbaar is als onderdeel c van het voorgestelde vijfde lid dan in het geval dat dit onderdeel in een separate lid wordt opgenomen. Het advies van de Raad wordt derhalve niet opgevolgd, waardoor de betreffende bepaling niet wordt aangepast.

Artikelsgewijs deel

Artikel I

Onderdeel A

Het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, van de LIB bevat een beperking op de buitenlandse belastingplicht voor niet in Sint Maarten wonende personen die tijdelijk werkzaamheden binnen Sint Maarten verrichten. Op zichzelf is Sint Maarten, net als elk land zelfstandig bevoegd om de reikwijdte van de buitenlandse belastingplicht te bepalen. Het gaat dan bijvoorbeeld om niet in Sint Maarten wonende werknemers, consultants of opdrachtnemers die – in het kader van de wederopbouwprojecten of anderszins - inkomensgenererende activiteiten binnen Sint Maarten verrichten. Bij de belastingheffing van dergelijke tijdelijke werkzaamheden kan zich echter dubbele belasting voordoen indien de daarmee verworven inkomsten tevens door het woonland van de werknemer, consultant of opdrachtnemer in de heffing worden betrokken. Naast de nadelige gevolgen voor de betrokken persoon kan een dergelijke dubbele belasting het voor Sint Maarten lastiger maken om (de voor de wederopbouw of ontwikkeling benodigde) buitenlandse expertise of zogenoemde 'digital nomads' aan te trekken. Dit betekent uiteraard niet dat Sint Maarten in dergelijke gevallen steeds van belastingheffing zou moeten afzien.

Van belang hierbij is dat het voorkomen van dubbele belasting internationaal een gezamenlijke verantwoordelijkheid is van het werkland en het woonland van de werknemer of de ondernemer. Indien de werkzaamheden in een land een bepaalde drempel overschrijden, heeft naar internationale opvattingen in beginsel het werkland het primaire heffingsrecht en is het aan het woonland om de dubbele belasting te voorkomen. Dit is anders indien die werkzaamheden onder een bepaalde

heffingsdrempel blijven. Alsdan is het, mede om uitvoerings- en administratieve redenen, internationaal gebruikelijk dat – bijvoorbeeld in een belastingverdrag - het werkland afziet van heffing en het woonland via de heffing over het wereldinkomen het daarmee behaalde inkomen in de heffing betreft. De vormgeving van deze heffingsdrempels kan hierbij overigens verschillen.

Sint-Maarten heeft maar een zeer beperkt aantal bilaterale regelingen ter voorkoming van dubbele belasting. Omdat het, niet alleen in het kader van wederopbouwprojecten maar ook breder, wenselijk wordt gevonden dat ook Sint Maarten – als werkland – een bijdrage levert aan het voorkomen van dubbele belasting, wordt hiervoor met het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, een eenzijdige maatregel getroffen. Sint Maarten treedt op basis van deze bepaling eenzijdig terug indien de werkzaamheden binnen Sint Maarten bepaalde internationale gebruikelijke drempels niet overschrijden. Voor deze internationaal gebruikelijke drempels wordt grosso modo aangesloten bij het OESO- en het VN-Modelverdrag.

Concreet betekent dit dat Sint Maarten een buitenlandse werknemer niet in de heffing zal betrekken indien de werkzaamheden binnen Sint Maarten niet langer duren dan 183-dagen binnen enige twaalfmaandsperiode en de beloning voor die werkzaamheden niet ten laste van een werkgever op Sint Maarten (lichaam of natuurlijk persoon) of een vaste inrichting of een bedrijf of beroep in Sint Maarten van een buitenlandse werkgever (werkgever is lichaam onder de LWB of werkgever is natuurlijk persoon onder LIB) komt. Vergelijk artikel 15 van het OESO-modelverdrag. Deze beperking kan van betekenis zijn voor buitenlandse deskundigen, in dienst van een buitenlands bedrijf, die tijdelijk werkzaamheden of diensten komen verrichten in het kader van een wederopbouw- of ontwikkelingsproject. Daarnaast kunnen ook werknemers voor bijvoorbeeld een buitenlands IT-bedrijf die hun werkzaamheden enkele maanden vanuit Sint Maarten – op afstand – komen verrichten, onder deze uitzondering op de buitenlandse belastingplicht vallen. Een uitzondering geldt echter voor buitenlandse werknemers van buitenlandse (onder)aannemers die werkzaamheden van stoffelijke aard op Sint Maarten verrichten (zie hierna).

De eenzijdige beperking van de buitenlandse belastingplicht voor tijdelijke werkzaamheden binnen Sint Maarten vindt, overeenkomstig internationale regels, geen toepassing indien de beloning van de werknemer ten laste van een binnen Sint Maarten gevestigde werkgever komt. Voor de beoordeling wie, bijvoorbeeld bij de in- en uitleen van werknemers of de uitzending binnen concernverband, voor de toepassing van deze bepaling

als (materiële) werkgever wordt beschouwd, kan worden aangesloten bij het Commentaar op artikel 15 van het OESO-modelverdrag.

Genoemde eenzijdige beperking van de buitenlandse belastingplicht vindt verder evenmin toepassing indien de beloning voor de werknemer ten laste van een vaste inrichting of een bedrijf of beroep binnen Sint Maarten van een buitenlandse werkgever komt. Dit betekent dat Sint Maarten, ook met inachtneming van het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, steeds kan heffen van het loon van buitenlandse werknemers indien deze beloning voor de toepassing van de winstbelasting of de inkomstenbelasting ten laste van op Sint Maarten te belasten winst komt. De eventuele aanwezigheid, bij een buitenlands bedrijf, van een vaste inrichting binnen Sint Maarten dient hierbij op basis van de winstbelasting, en het in artikel III voorgestelde artikel 1, elfde lid, van de Landsverordening op de winstbelasting, te worden gezien. Kunnen bij een buitenlands bedrijf – niet zijnde een (onder)aannemer – de tijdelijke activiteiten binnen Sint Maarten op basis van genoemd elfde lid niet als een vaste inrichting worden aangemerkt, dan zal een voor die activiteiten tijdelijk ingeschakelde buitenlandse werknemer in beginsel niet aan de inkomstenbelasting onderworpen zijn (indien deze geen andere werkzaamheden binnen Sint Maarten verricht). Is de buitenlandse werkgever een natuurlijke persoon, dan dient de aanwezigheid van een bedrijf of beroep binnen Sint Maarten, op overeenkomstige wijze mede op basis van het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel b (zie hierna) te worden gezien. Zijn de tijdelijke activiteiten van een buitenlandse ondernemer (natuurlijke persoon) in Sint Maarten op basis van dit vijfde lid, onderdeel b, niet onderworpen aan de inkomstenbelasting, dan zal ook een voor die werkzaamheden ingeschakelde buitenlandse werknemer in beginsel niet in Sint Maarten belastingplichtig zijn voor de inkomstenbelasting.

Worden door een buitenlands bedrijf in het kader van een opdracht meerdere werknemers naar Sint Maarten gezonden, zonder dat het bedrijf over een vaste inrichting op Sint Maarten beschikt, dan wordt de 183-dagen grens per werknemer beoordeeld. Beschikt het buitenlandse bedrijf voor het uitvoeren van de opdracht echter over een vaste inrichting in Sint Maarten, dan kan Sint Maarten heffen over het loon van deze werknemers als dit ten laste van de winst van deze vaste inrichting komt (ongeacht de duur van de werkzaamheden van die werknemers). Zie verder de toelichting op artikel III voor enige voorbeelden van de uitwerking van de in de artikelen I, II en III opgenomen aanpassingen van de buitenlandse belastingplicht in de inkomensbelasting en de winstbelasting en de inhoudingsplicht in de loonbelasting.

Een belangrijke uitzondering op de beperking van de buitenlandse belasting voor niet in Sint Maarten wonende werknemers is opgenomen in

het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel c. Deze ziet op de werkzaamheden die worden verricht voor een niet binnen Sint Maarten gevestigde (onder)aannemer als bedoeld in artikel 21a van de Landsverordening op de loonbelasting. Hiermee wordt bereikt dat in gevallen waarin op basis van artikel 4, vierde lid, van de Landsverordening op de loonbelasting deze (onder)aannemer als inhoudingsplichtige wordt beschouwd de betreffende werknemer voor de ontvangen beloning ook belastingplichtig is voor de inkomstenbelasting. Zie verder de toelichting bij artikel II.

Buitenlandse ondernemers – consultants en zelfstandigen – worden door Sint Maarten op basis van het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, onderdeel b, in elk geval niet in de heffing betrokken indien de werkzaamheden binnen Sint Maarten de duur van 183-dagen binnen enige twaalfmaandsperiode niet te boven gaan. Het gaat hierbij dus om niet in Sint Maarten wonende consultants, zelfstandige ondernemers e.d. die worden ingehuurd of een opdracht krijgen in Sint Maarten, bijvoorbeeld in het kader van een ontwikkelings- of wederopbouwproject. Duren de activiteiten binnen Sint Maarten echter langer dan 183-dagen dan is artikel 17, eerste lid, onderdeel d, hierop onverkort van toepassing.

Maakt de persoon onderdeel uit van een samenwerkingsverband, zoals een maatschap, dan wordt de 183-dagengrens beoordeeld op het niveau van het samenwerkingsverband. De werkzaamheden van een maat of partner binnen Sint Maarten kunnen dan dus van belang zijn voor de belastingheffing van een andere maat of partner van hetzelfde samenwerkingsverband. Als bijvoorbeeld twee maten, A en B, van een buitenlandse maatschap in Sint Maarten gelijktijdig en gedurende 160 dagen een opdracht komen vervullen, dan worden deze op basis van het voorgestelde vijfde lid, onderdeel b, hiervoor in Sint Maarten niet in de heffing betrokken. Werkt echter eerst maat A gedurende 160 dagen in Sint Maarten aan deze opdracht en vervolgens – volgtijdelijk – maat B voor 30 dagen, dan vallen zowel maat A als maat B voor de volledige periode onder de inkomstenbelasting.

Valt een buitenlandse ondernemer – reeds op basis van genoemd onderdeel b – niet onder de buitenlandse belastingplicht, en beschikt deze over een buitenlandse werknemer die binnen Sint Maarten werkzaamheden verricht, dan zal, als eerder aangegeven, met betrekking tot deze werknemer geen sprake zijn van een beloning die ten laste van een bedrijf of beroep in Sint Maarten komt (in de zin van artikel 17, vijfde lid, onderdeel a).

Hoewel met het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, een eenzijdige stap wordt gezet, zal die (uiteraard) geen sluitende oplossing bieden voor alle

gevallen van dubbele belasting. Een dergelijke nationale bepaling kan nooit volledig aansluiten bij de wetgeving van het andere – elk ander - land. Er kunnen zich dus nog steeds gevallen van dubbele belasting voordoen (indien het andere land boven de gekozen drempels niet eenzijdig terugtreedt). Ook zouden zich gevallen van dubbele niet-belasting kunnen voordoen indien het andere land eenzijdig eerder terugtreedt. Dergelijke aansluitverschillen tussen nationale stelsels zijn alleen via bilaterale of multilaterale belastingafspraken op te lossen. Het enkele feit dat Sint Maarten een hogere heffing kent dan andere landen, betekent op zichzelf overigens niet dat sprake is van een dubbele heffing. Als de werkzaamheden binnen Sint Maarten de internationaal gangbare drempels te boven gaan, mag Sint Maarten heffen, ook al betekent dit voor de betrokken persoon een hogere heffing dan hij of zij in zijn woonland zou betalen.

Onderdeel B

De (gedeeltelijke) vrijstelling van inkomstenbelasting van consuls en andere vertegenwoordigers van andere mogendheden en van (bepaalde) consulaire ambtenaren is thans opgenomen in de artikelen 22 en 23. Voorgesteld wordt om de betreffende bepalingen samen te voegen in artikel 22. Hiermee is geen wijziging beoogd. In artikel 23 wordt vervolgens de nieuwe (gedeeltelijke) vrijstelling voor functionarissen van aangewezen internationale organisaties en bepaalde ambtenaren van buitenlandse overheden opgenomen (zie onderdeel C).

Onderdeel C

Het nieuwe artikel 23, **eerste lid**, ziet op de belastingheffing van salarissen van functionarissen van, door de minister aangewezen, internationale organisaties. In overeenstemming met internationaal gebruik en internationale overeenkomsten worden deze salarissen vrijgesteld van de inkomstenbelasting op Sint Maarten. Vanwege de voorgenomen vestiging van een kantoor op Sint Maarten zal op korte termijn in elk geval de Wereldbank als een kwalificerende internationale organisatie worden aangewezen. De in Sint Maarten wonende of werkzame functionarissen (stafmedewerkers) van de Wereldbank zullen hiermee zijn vrijgesteld van de heffing van inkomstenbelasting over hun salaris en andere beloningen van de Wereldbank. Dit geldt dus ook voor stafmedewerkers met de Nederlandse nationaliteit of die in Sint Maarten worden aangeworven. Hiermee wordt uitvoering gegeven aan de overeenkomst met de Wereldbank. Voor de beoordeling of een persoon als een functionaris of stafmedewerker van de Wereldbank kan worden aangemerkt, is beslissend of die persoon door de Wereldbank aldus is aangesteld en onder de "stafregulations" valt. De Wereldbank zal worden

gevraagd om jaarlijks een lijst te verstrekken van deze stafmedewerkers die op Sint Maarten werkzaam zijn (geweest). De vrijstelling geldt dus niet voor (lokale) ondernemers die door de Wereldbank voor bepaalde activiteiten worden ingehuurd.

De vrijstelling geldt verder zolang de persoon bij de aangewezen internationale organisatie in dienst is (en op nabetalingen over de dienstperiode). In het eerste lid, tweede volzin, wordt in dit kader uitdrukkelijk bepaald dat de vrijstelling niet geldt voor pensioenen die worden betaald door – een pensioenfonds van – een internationale organisatie. Als een inwoner van Sint Maarten een dergelijk pensioen ontvangt, kan dit dus volgens de reguliere regels in de heffing worden betrokken.

Het **tweede lid** voorziet, in de door de minister te bepalen gevallen, in een vrijstelling van inkomstenbelasting van de salarissen en overige beloningen van op Sint Maarten werkzame ambtenaren van een buitenlandse overheid. Het kan hierbij gaan om gevallen waarin het internationale volkenrecht tot een dergelijke vrijstelling noopt of waarin een dergelijke vrijstelling is afgesproken in een overeenkomst met een buitenlandse mogendheid. Van deze aanwijzingsbevoegdheid zal in elk geval gebruik worden gemaakt ten behoeve van de zogenoemde CBP-ambtenaren van de VS-overheid die op Sint Maarten hoogstwaarschijnlijk zullen worden gestationeerd. De salarissen van deze ambtenaren zullen hierdoor, in overeenstemming met internationaal gebruik, alleen door de VS-overheid worden belast.

Het **derde lid** ziet op de functionarissen van een aangewezen internationale organisatie die vanuit het buitenland worden aangeworven en die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die internationale organisatie binnen Sint Maarten verblijven. Ook hier geldt dat de Wereldbank in elk geval als een zodanige internationale organisatie zal worden aangemerkt. Het kan zich voordoen dat voornoemde functionarissen, zeker als het verblijf van wat langere duur is, volgens de reguliere regels fiscaal als inwoner van Sint Maarten worden aangemerkt, ook al hebben ze niet de bedoeling zich permanent op Sint Maarten te vestigen. Hetzelfde geldt voor hun inwonende gezinsleden. Voor deze personen bepaalt het derde lid dat zolang ze niet de intentie hebben zich permanent, dus ook los van hun werkzaamheden voor de internationale organisatie, op Sint Maarten te vestigen, ze alleen voor hun inkomsten uit bronnen op Sint Maarten worden belast. Deze personen worden hiermee dus op dezelfde wijze belast als niet-inwoners. Met andere woorden stafmedewerkers die vanuit het buitenland naar Sint Maarten komen worden in de periode van hun werkzaamheden niet als inwoner beschouwd

ondanks de duur van hun verblijf in Sint Maarten, mits ze tijdens die periode geen blijk hebben gegeven van de intentie om na de werkzaamheden voor de internationale organisatie in Sint Maarten te blijven wonen. Deze behandeling stemt overeen met die van beroepsconsuls van een vreemde mogendheid (artikel 22). Als een functionaris of een gezinslid op enig moment gaandeweg het verblijf in Sint Maarten het voornemen krijgt om hier ook na het eindigen van de werkzaamheden voor de internationale organisatie te blijven wonen, eindigt hiermee op dat moment de fictieve buitenlandse belastingplicht. Volgens het derde lid, derde volzin, is de fictieve buitenlandse belastingplicht, in door de minister te bepalen gevallen van overeenkomstige toepassing op ambtenaren van een vreemde overheid en hun inwonende gezinsleden die alleen voor het verrichten van de werkzaamheden voor die overheid binnen Sint Maarten verblijven. Ook van deze aanwijzingsbevoegdheid zal in elk geval gebruik worden gemaakt ten behoeve van de zogenoemde CBP-ambtenaren van de VS-overheid die op Sint Maarten worden gestationeerd.

Artikel II

De aanpassing van **artikel 4, vierde lid, eerste volzin**, van de Landsverordening op de loonbelasting hangt samen met de beperkingen van de buitenlandse belastingplicht in de inkomstenbelasting voor niet-inwoners die tijdelijke werkzaamheden op Sint Maarten verrichten (artikel I, onderdeel A) en met de – doorwerking naar buitenlandse werknemers van de - beperking van de buitenlandse belastingplicht in de winstbelasting voor bedrijven die tijdelijke werkzaamheden op Sint Maarten verrichten (artikel III). Met de aanpassing wordt bereikt dat de inhoudingsplicht voor de loonbelasting aansluit bij de buitenlandse belastingplicht in de inkomstenbelasting. Aldus wordt voorkomen dat een inhoudingsplicht voor de loonbelasting ontstaat in situaties waarin geen inkomstenbelastingplicht voor de inkomstenbelasting bestaat. Zie de toelichting op artikel III voor enige voorbeelden van de uitwerking van de in de artikelen I, II en III opgenomen aanpassingen van de buitenlandse belastingplicht in de inkomensbelasting en de winstbelasting en de inhoudingsplicht in de loonbelasting.

De in **artikel 4, vierde lid, tweede volzin**, opgenomen specifieke bepaling voor buitenlandse (onder)aannemers blijft hierbij, in een enigszins gewijzigde formulering, gehandhaafd. Deze bepaling beoogt een lek in de belastingheffing te voorkomen ingeval een aannemer op Sint Maarten een buitenlandse aannemer contracteert die volgens de reguliere regels geen vaste inrichting op Sint Maarten heeft. Als deze buitenlandse

aannemer hierdoor niet als inhoudingsplichtige voor de tewerkgestelde werknemers kan worden aangemerkt, zou hiermee de keten van aansprakelijkheid worden doorbroken. Deze buitenlandse (onder)aannemer wordt daarom thans voor de toepassing van de loonbelasting geacht een vaste inrichting in Sint Maarten te hebben – en daarmee inhoudingsplichtige te zijn - indien deze werkzaamheden verricht ten behoeve van een werk dat langer duurt dan 30 dagen (vanuit het project als geheel gezien). Daarmee is de binnen Sint Maarten gevestigde aannemer die de buitenlandse werkgever als onderaannemer heeft gecontracteerd in het kader van de ketenaansprakelijkheid aansprakelijk voor de loonbelasting van de buitenlandse werkgever. Deze systematiek blijft gehandhaafd, zij het dat de buitenlandse aannemer in de gewijzigde formulering - voor de werkzaamheden van een werknemer binnen Sint Maarten - direct als een inhoudingsplichtige wordt aangemerkt (in plaats van via de tussenstap van een veronderstelde vaste inrichting).

Het huidige **artikel 4, zesde lid**, van de Landsverordening op de loonbelasting biedt al de mogelijkheid voor de minister om internationale organisaties aan te wijzen die niet als inhoudingsplichtige worden beschouwd. Voor dergelijke internationale organisaties vinden de voor inhoudingsplichtigen geldende verplichtingen en regels, zoals de inhouding van loonbelasting, dan geen toepassing. Vanwege de voorgenomen vestiging van een kantoor op Sint Maarten zal de Wereldbank als een dergelijke niet-inhoudingsplichtige internationale organisatie worden aangewezen. Voor deze aanwijzing is dus geen aanpassing van de landsverordening nodig.

Genoemde zesde lid wordt wel op een ander punt (beperkt) aangepast door op te nemen dat ook een buitenlandse overheid, maar alleen in door de minister te bepalen gevallen, niet als een inhoudingsplichtige wordt beschouwd. Het kan daarbij gaan om gevallen waarin het volkenrecht tot een dergelijke vrijstelling noopt of waarin een dergelijk vrijstelling van inhoudingsplicht is afgesproken in een overeenkomst met een buitenlandse mogendheid. Van deze bevoegdheid voor de minister zal in elk geval gebruik worden gemaakt om expliciet vast te leggen dat de VS-overheid niet als inhoudingsplichtige geldt voor door de CBP-ambtenaren verrichte werkzaamheden op Sint-Maarten als deze ambtenaren op Sint Maarten worden gestationeerd. De inkomsten uit die werkzaamheden zullen voor die ambtenaren, voor zover nodig, eveneens in de inkomstenbelasting worden vrijgesteld (zie het in artikel I, onderdeel C, voorgestelde artikel 23, tweede lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting).

Artikel III

Het voorgestelde **artikel 1, elfde lid**, van de Landsverordening op de winstbelasting sluit aan bij het in artikel I voorgestelde artikel 17, vijfde lid, van de Landsverordening op de inkomstenbelasting. Bij genoemd artikel 1, elfde lid, gaat het om buitenlandse bedrijven die tijdelijke activiteiten binnen Sint Maarten verrichten. Sint Maarten treedt dan eenzijdig terug met de belastingheffing indien de werkzaamheden, door middel van werknemers of ander personeel, kortgezegd, niet langer duren dan 183-dagen binnen enige twaalfmaandsperiode. Het buitenlandse bedrijf wordt alsdan geacht geen (belastbare) vaste inrichting op Sint Maarten te hebben. Voor de achtergrond en invulling van deze bepaling wordt verder verwezen naar de toelichting op artikel I, onderdeel A. Om fiscaal-geïndiceerde fragmentatie van de activiteiten binnen een concern te voorkomen, worden de activiteiten binnen Sint Maarten van de diverse concernmaatschappijen voor hetzelfde project of dezelfde projecten samengeteld voor de beoordeling of aan de 183-dagengrens wordt voldaan. Zie hierna voor enige voorbeelden van de uitwerking van de in de artikelen I, II en III opgenomen aanpassingen van de buitenlandse belastingplicht in de inkomensbelasting en de winstbelasting en de inhoudingsplicht in de loonbelasting.

Met het voorgestelde **artikel 1, twaalfde lid**, wordt zeker gesteld dat de activiteiten van, door de minister aangewezen, internationale organisaties binnen Sint Maarten niet in de heffing van de winstbelasting (kunnen) worden betrokken. Zonder een dergelijke expliciete bepaling zou hier in specifieke gevallen wellicht discussies over kunnen ontstaan. Tevens geeft deze bepaling de minister de mogelijkheid ook – bepaalde activiteiten van – buitenlandse mogendheden of onderdelen daarvan expliciet van de heffing van winstbelasting uit te sluiten. Het zal dan gaan om niet-winstbeogende activiteiten die aansluiten bij de publieke taak van een dergelijke buitenlandse overheid, zoals culturele of educatieve werkzaamheden waarvoor een niet-commerciële vergoeding in rekening wordt gebracht. Het voornemen bestaat om in elk geval de zogenoemde preclearance activiteiten van de VS-overheid in Sint Maarten, en de daarvoor gebruikte vermogensbestanddelen, op basis van deze bepaling aan te wijzen, zodat zekerheid bestaat dat hierover geen heffing van winstbelasting zal plaatsvinden.

Voorbeelden

Voorbeeld 1

Een binnen Sint Maarten gevestigde aannemer, in de vorm van een besloten vennootschap, heeft buitenlandse werknemers die voor niet meer dan 183 dagen binnen enige twaalfmaandsperiode werkzaamheden binnen Sint Maarten verrichten.

Uitwerking

De aannemer is een binnen Sint Maarten gevestigde besloten vennootschap die in de winstbelasting voor de behaalde winst wordt belast. De buitenlandse werknemers vallen voor hun werkzaamheden onder de buitenlandse belastingplicht voor de inkomstenbelasting; de beperking hierop van het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, LIB vindt geen toepassing omdat de beloning voor de werkzaamheden ten laste van een werkgever binnen Sint Maarten komt. De aannemer is als een in Sint Maarten gevestigde werkgever inhoudingsplichtig voor de loonbelasting voor de betaalde beloningen voor de werkzaamheden op Sint Maarten.

Voorbeeld 2

Een buiten Sint Maarten gevestigde rechtspersoon, niet zijnde een (onder)aannemer als bedoeld in artikel 21a LLB, verricht gedurende meer dan zes maanden activiteiten binnen Sint Maarten die voor de LWB een reguliere vaste inrichting vormen. Hierbij worden mede buitenlandse werknemers ingeschakeld die minder dan 183-dagen binnen Sint Maarten werkzaamheden verrichten. De beloning voor deze werkzaamheden komt ten laste van de winst van de vaste inrichting.

Uitwerking

De buitenlandse rechtspersoon oefent in Sint Maarten een bedrijf uit door middel van een vaste inrichting en is buitenlands belastingplichtig in de winstbelasting voor de daarmee behaalde winst. De beperking van de buitenlandse belastingplicht van het voorgestelde artikel 1, elfde lid, LWB vindt geen toepassing omdat de werkzaamheden in Sint Maarten langer duren dan 183-dagen.

De buitenlandse werknemers vallen voor hun werkzaamheden onder de buitenlandse belastingplicht voor de inkomstenbelasting; de beperking hierop van het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, LIB vindt geen toepassing omdat de beloningen voor de werkzaamheden ten laste van een vaste inrichting binnen Sint Maarten van een buitenlandse werkgever komen. De buitenlandse vennootschap is vanwege de vaste inrichting in Sint Maarten inhoudingsplichtig voor de loonbelasting voor de aan de buitenlandse

werknemers betaalde beloningen voor de werkzaamheden op Sint Maarten.

Voorbeeld 3

Een buiten Sint Maarten gevestigde rechtspersoon, niet zijnde een (onder)aannemer als bedoeld in artikel 21a LLB, verricht gedurende niet meer dan 183-dagen activiteiten binnen Sint Maarten. Hierbij worden (mede) buitenlandse werknemers ingeschakeld die op minder dan 183-dagen binnen enige twaalfmaandsperiode in Sint Maarten werkzaamheden verrichten.

Uitwerking

Volgens het voorgestelde artikel 1, elfde lid, LWB heeft de buitenlandse rechtspersoon geen vaste inrichting in Sint Maarten; deze valt derhalve niet onder de buitenlandse belastingplicht in de winstbelasting voor de – winst behaald met de – in Sint Maarten verrichte activiteiten. Omdat volgens het voorgestelde artikel 4, vierde lid, eerste volzin, LLB voor het begrip vaste inrichting in de loonbelasting wordt aangesloten bij de omschrijving hiervan voor de winstbelasting, heeft de buitenlandse rechtspersoon ook voor de toepassing van de loonbelasting geen vaste inrichting in Sint Maarten. De buitenlandse rechtspersoon is dus niet inhoudingsplichtig voor de loonbelasting.³⁴

De buitenlandse werknemers zijn volgens het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, LIB verder niet (buitenlands) belastingplichtig voor de ontvangen beloning voor hun werkzaamheden op Sint Maarten. Deze werkzaamheden worden immers korter dan 183-dagen verricht en de beloning komt niet ten laste van een vaste inrichting op Sint Maarten – van de buitenlandse werkgever – in de zin van de winstbelasting.

Eenzelfde uitkomst – geen onderworpenheid aan de inkomstenbelasting in Sint Maarten – doet zich overigens voor indien een werknemer voor enkele maanden (doch niet meer dan 183 dagen binnen enig twaalfmaandsperiode) naar Sint Maarten komt en daar – op afstand – werkzaamheden verricht voor een buitenlandse werkgever die geen vestiging of activiteiten op Sint Maarten heeft.

Voorbeeld 4

Een buitenlandse rechtspersoon verricht, als onderaannemer als bedoeld in artikel 21a LLB, constructie- en montagewerkzaamheden binnen Sint Maarten gedurende 50 dagen. De werkzaamheden worden eveneens gedurende die 50 dagen verricht door buitenlandse werknemers.

³⁴ Ervan uitgaande dat geen gebruik wordt gemaakt van de bevoegdheid om een buitenlandse werkgever als inhoudingsplichtige aan te wijzen.

Uitwerking

De beperking van de buitenlandse belastingplicht in de inkomstenbelasting van het voorgestelde artikel 17, vijfde lid, LIB is in dit voorbeeld, op basis van onderdeel c van dat lid, niet van toepassing (ondanks dat minder dan 183 dagen binnen Sint Maarten werkzaamheden worden verricht). De buitenlandse werknemers zijn dus in Sint Maarten belastingplichtig voor de inkomstenbelasting voor het ontvangen loon voor de werkzaamheden in Sint Maarten. De buitenlandse rechtspersoon is verder volgens artikel 4, vierde lid, tweede volzin, LLB inhoudingsplichtig voor de loonbelasting voor het betaalde loon voor die werkzaamheden. De aannemer die de buitenlandse rechtspersoon als onderaannemer heeft ingehuurd is aansprakelijk voor deze loonbelasting.

De buitenlandse rechtspersoon beschikt voor de toepassing van de winstbelasting niet over een vaste inrichting in Sint Maarten en is voor de relatief kortdurende constructie- en montagewerkzaamheden niet onderworpen aan de winstbelasting op Sint Maarten (ervan uitgaande dat dit de enige werkzaamheden op Sint Maarten zijn). Volgens artikel 1, zevende lid, LWB vormt de plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructie- of montagewerkzaamheden namelijk alleen een vaste inrichting indien de duur ervan twaalf maanden te boven gaat.

Zou een buitenlandse werknemer in bovenstaand voorbeeld in vervolg op de werkzaamheden van 50 dagen ook nog 140 dagen op Sint Maarten werken voor een andere buitenlandse werkgever zonder vaste inrichting in Sint Maarten, dan tellen die eerste 50 dagen mee voor de beoordeling of die werknemer gedurende meer dan 183-dagen in enige twaalfmaandsperiode in Sint Maarten heeft gewerkt. Deze werknemer is dan dus ook voor het loon over de tweede periode van werkzaamheden onderworpen aan de inkomstenbelasting. De tweede werkgever zal hierbij in beginsel niet inhoudingsplichtig zijn voor de loonbelasting als deze niet over een vaste inrichting – in de zin van de winstbelasting – binnen Sint Maarten beschikt. De Inspecteur kan deze werkgever echter op grond van artikel 4, vierde lid, van de LLB aanwijzen als inhoudingsplichtige omdat die één of meer personen alhier in dienst heeft.

Artikel IV

Het nieuwe **artikel 5a** bevat een vrijstelling van de logeergastenbelasting voor de verhuur van hotelkamers en de (tijdelijke) verhuur van woningen aan een aangewezen internationale organisatie. Op basis van dit artikel kunnen door de minister internationale organisaties worden aangewezen

die in aanmerking komen voor deze vrijstelling van de logeergastenbelasting. Vanwege de voorgenomen vestiging van een kantoor op Sint Maarten zal op korte termijn in elk geval de Wereldbank als een zodanige internationale organisatie worden aangewezen. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan de overeenkomst met de Wereldbank. De vrijstelling van de logeergastenbelasting ziet dan op het door de Wereldbank geregelde accommodatie voor de functionarissen (stafmedewerkers) van deze organisatie die op Sint Maarten te werk worden gesteld (en die niet in de basisadministratie van Sint Maarten zijn opgenomen). De vrijstelling is daar echter niet toe beperkt; deze geldt bijvoorbeeld ook voor bezoekers van het kantoor van de Wereldbank op Sint Maarten of door dat kantoor uit het buitenland ingehuurde deskundigen. Vereist is wel dat de verhuur- of verblijfovereenkomst met de Wereldbank wordt gesloten en dat de logeerprijs door de Wereldbank wordt betaald. Verhaalt de Wereldbank de verblijfskosten op de stafmedewerker of bezoeker, dan staat dit niet aan de vrijstelling in de weg. De vrijstelling geldt, vanuit het oogpunt van controle en uitvoering, echter niet indien de hotelkamer of de accommodatie door de stafmedewerker of bezoeker zelf wordt geboekt of betaald (ook al kunnen de huisvestingskosten vervolgens bij de Wereldbank worden gedeclareerd). De overeenkomst met de Wereldbank voorziet voor dergelijke gevallen ook niet in een vrijstelling.

De verhuurder van de accommodatie kan de vrijstelling zelfstandig toepassen indien aan de voorwaarden wordt voldaan. Dit zal het geval zijn indien de boeking van de accommodatie door het kantoor van de Wereldbank op Sint Maarten wordt verricht, via een bekend e-mailadres of op briefpapier van de Wereldbank, en de logeerprijs van een bankrekening van de Wereldbank wordt betaald. Ter zake van dit verblijf hoeft dan dus geen logeergastenbelasting te worden afgedragen. Voor de verhuurder is er daardoor geen aanleiding om deze belasting door te berekenen aan de Wereldbank of de logeergast. Wel dient de verhuurder het vrijgestelde deel van de logeerprijs op te nemen in de aangifte en zal deze in zijn administratie de benodigde gegevens en bescheiden moeten bewaren waarmee hij bij een controle kan aantonen dat de vrijstelling terecht is toegepast.

Indien daartoe in de toekomst aanleiding is, kunnen door de minister ook andere internationale organisaties voor de vrijstelling worden aangewezen.

Artikel V

Het nieuwe **artikel 4a** bevat een vrijstelling van de verhuurautobelasting voor de verhuur van auto's aan een aangewezen internationale organisatie. De achtergrond en systematiek van deze vrijstelling komt

overeen met die van de vergelijkbare vrijstelling voor de logeergastenbelasting in het nieuwe artikel 5a van de Logeergastenbelastingverordening.

Op basis van de nieuwe regeling kunnen door de minister internationale organisaties worden aangewezen die in aanmerking komen voor de vrijstelling van de verhuurautobelasting. Vanwege de voorgenomen vestiging van een kantoor op Sint Maarten zal op korte termijn in elk geval de Wereldbank op basis hiervan worden aangewezen. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan de overeenkomst met de Wereldbank. De vrijstelling van de verhuurautobelasting ziet dan op de verhuur van auto's aan – het kantoor van – de Wereldbank. Vereist is dat de verhuurovereenkomst met de Wereldbank wordt gesloten en dat de verhuurprijs door de Wereldbank wordt betaald. Niet vereist is dat de auto (alleen) voor officiële werkzaamheden van de Wereldbank wordt gebruikt. Stelt de Wereldbank de auto (mede) voor privégebruik ter beschikking aan een stafmedewerker of verhaalt de Wereldbank de huurprijs (deels) op de stafmedewerker, dan staat dit niet aan de vrijstelling in de weg. De vrijstelling geldt, vanuit het oogpunt van controle en uitvoering, echter niet indien een auto door een stafmedewerker of bezoeker van de Wereldbank op Sint Maarten zelf wordt geboekt of betaald (zelfs als de huurkosten vervolgens bij de Wereldbank kunnen worden gedeclareerd). De overeenkomst met de Wereldbank voorziet voor dergelijke gevallen ook niet in een vrijstelling.

De verhuurder van de auto(s) kan de vrijstelling zelfstandig toepassen indien aan de voorwaarden wordt voldaan. Dit zal het geval zijn indien de opdracht tot de verhuur door het kantoor van de Wereldbank op Sint Maarten, via een bekend e-mailadres of op briefpapier van de Wereldbank, wordt bevestigd en de verhuurprijs van een bankrekening van de Wereldbank wordt betaald. Ter zake van de verhuur van de auto hoeft dan dus geen verhuurautobelasting te worden afgedragen. Voor de verhuurder is er daardoor geen aanleiding om deze belasting door te berekenen aan de Wereldbank of degene die de auto komt afhalen. Wel dient de verhuurder het vrijgestelde deel van de verhuurprijs op te nemen in de aangifte en zal de verhuurder in zijn administratie de benodigde gegevens en bescheiden moeten bewaren waarmee hij bij een controle kan aantonen dat de vrijstelling terecht is toegepast.

Indien daartoe in de toekomst aanleiding is, kunnen ook andere internationale organisaties door de minister voor de vrijstelling worden aangewezen.

Artikel VI, onderdelen A en B

Met de voorgestelde aanpassing van artikel 17 worden twee nieuwe vrijstellingen voor de motorrijtuigenbelasting opgenomen.

Het nieuwe artikel 17, **onderdeel d**, bevat een vrijstelling van de motorrijtuigenbelasting voor auto's (motorrijtuigen) die worden gehouden door een aangewezen internationale organisatie. De achtergrond van deze vrijstelling komt overeen met die van de vrijstellingen voor internationale organisaties in het nieuwe artikel 4a van de Verhuurautobelastingverordening en het nieuwe artikel 5a van de Logeergastenbelastingverordening.

Vanwege de voorgenomen vestiging van een kantoor op Sint Maarten zal op korte termijn in elk geval de Wereldbank op basis van het nieuwe artikel 17, onderdeel d, door de minister worden aangewezen. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan de overeenkomst met de Wereldbank. De vrijstelling van de motorrijtuigenbelasting ziet dan (alleen) op de auto's, of eventuele andere motorrijtuigen, die door de Wereldbank worden gehouden. Het gaat hierbij dus om de auto's, of andere motorrijtuigen, die eigendom zijn van de Wereldbank, die op naam van de Wereldbank, of een onderdeel daarvan, zijn geregistreerd en die door de Wereldbank, of een onderdeel daarvan, worden gebruikt. Niet vereist is dat de auto (alleen) voor officiële werkzaamheden van de Wereldbank wordt gebruikt. Stelt de Wereldbank de auto (mede) voor privégebruik ter beschikking aan een stafmedewerker (functionaris) of verhaalt de Wereldbank de kostprijs (deels) op de stafmedewerker, dan staat dit niet aan de vrijstelling in de weg. De vrijstelling geldt, vanuit het oogpunt van controle en uitvoering, echter niet voor een auto die door een stafmedewerker van de Wereldbank op Sint Maarten zelf wordt gehouden (ook al kunnen de zakelijke of alle kosten bij de Wereldbank worden gedeclareerd). De overeenkomst met de Wereldbank voorziet voor dergelijke gevallen ook niet in een vrijstelling. De vrijstelling geldt evenmin indien een auto door – het kantoor op Sint Maarten van – de Wereldbank wordt geleased. Dan is immers niet de Wereldbank, maar de leasemaatschappij de houder van de auto. De leasemaatschappij is dan onverkort de motorrijtuigenbelasting verschuldigd. Wel gaat voor de verhuur van een auto aan de Wereldbank een vrijstelling van de verhuurautobelasting gelden (zie het nieuwe artikel 4a van de Verhuurautobelastingverordening).

Vanwege de vrijstelling van motorrijtuigenbelasting zal voor de door de Wereldbank gehouden motorrijtuigen kosteloos een nummerplaat worden verstrekt (artikel 11, lid 3).

De Wereldbank kan zich daartoe schriftelijk tot de Ontvanger wenden die de toepassing van de vrijstelling controleert en alsdan, als hieraan wordt voldaan, de benodigde nummerplaten of controlestickers verstrekt (artikel 18). Met de aanpassing van de verwijzing in artikel 18 wordt namelijk bereikt dat de aldaar beschreven procedure ook geldt voor de auto's van de Wereldbank.

Bij overdracht van een auto door de Wereldbank gaan de nummerplaten niet mee (artikel 21). De nieuwe houder van de auto zal hierdoor regulier motorrijtuigenbelasting zijn verschuldigd.

Volgens het nieuwe artikel 17, **onderdeel e**, gaat in door onze minister nader te bepalen gevallen een vrijstelling van de motorrijtuigenbelasting gelden voor auto's die door – ambtenaren van – een vreemde mogendheid worden gehouden. Het kan bijvoorbeeld gaan om gevallen waarin het volkenrecht tot een dergelijke vrijstelling noopt of waarin een dergelijke vrijstelling is afgesproken in een overeenkomst met een buitenlandse mogendheid.

De minister zal deze vrijstelling in elk geval van toepassing verklaren op auto's gehouden door de VS-overheid ten behoeve van op Sint Maarten gestationeerde CBP-ambtenaren en op door die CBP-ambtenaren zelf gehouden auto's. Hierbij is niet van belang of die auto's voor zakelijke doeleinden (in verband met het werk als CBP-ambtenaar) of voor privédoeleinden worden gebruikt. Ook is niet van belang of de kosten van de auto door de VS-overheid of door de CBP-ambtenaren worden gedragen. Wel zal de vrijstelling in de aanwijzing door de minister worden beperkt tot één privéauto per ambtenaar.

Met de aanpassing van de verwijzing in artikel 18 wordt bereikt dat de aldaar beschreven procedure rond de afgifte van nummerplaten ook gaat gelden voor genoemde auto's van de VS-overheid of van de CBP-ambtenaren. Zie verder hetgeen hieromtrent is opgemerkt met betrekking tot auto's gehouden door de Wereldbank.

Artikel VII, onderdelen A, B en C

In artikel 1 wordt de term 'minister' gedefinieerd als 'Minister van Financiën'.

Met de voorgestelde aanpassing van artikel 4 worden twee nieuwe vrijstellingen voor de overdrachtsbelasting opgenomen.

Met het nieuwe artikel 4, **onderdeel f**, kunnen bepaalde, aangewezen, internationale organisaties worden vrijgesteld van de overdrachtsbelasting die anders zou zijn verschuldigd ter zake van de verkrijging van

onroerende zaken of van rechten waaraan deze zijn onderworpen. De aanwijzing van de hiervoor kwalificerende internationale organisaties geschiedt door de minister.

Vanwege de voorgenomen vestiging van een kantoor op Sint-Maarten zal op korte termijn in elk geval de Wereldbank op basis van genoemd onderdeel f worden aangewezen. Hiermee wordt ook uitvoering gegeven aan de overeenkomst met de Wereldbank. De vrijstelling van de overdrachtsbelasting ziet dan (alleen) op de onroerende zaken of rechten die door de Wereldbank, of een onderdeel daarvan, zelf worden verkregen. Het gaat hierbij dus om onroerende zaken, zoals kantoren of woningen, of rechten daarop, waartoe de Wereldbank of een onderdeel daarvan gerechtigd wordt. Niet vereist is dat de onroerende zaak of het recht daarop (alleen) voor officiële werkzaamheden van de Wereldbank wordt gebruikt. Stelt de Wereldbank bijvoorbeeld een verkregen woning (mede) voor privégebruik – dus voor huisvesting – ter beschikking aan een stafmedewerker, dan staat dit niet aan de vrijstelling in de weg (ook niet indien de huisvestingskosten op de medewerker worden verhaald). Hetzelfde geldt als de Wereldbank een woning of pand verwerft voor de huisvesting of werkzaamheden van ingehuurde deskundigen of consultants. De vrijstelling geldt, vanuit het oogpunt van controle en uitvoering, echter niet voor een woning die door een stafmedewerker van de Wereldbank of een ingehuurde deskundige op Sint Maarten zelf wordt gekocht (ook al kunnen de zakelijke of alle kosten bij de Wereldbank worden gedeclareerd). De overeenkomst met de Wereldbank voorziet voor dergelijke gevallen ook niet in een vrijstelling. De vrijstelling is evenmin bedoeld voor de aankoop – door de Wereldbank of een andere aangewezen internationale organisatie – van onroerende zaken ter belegging (dus zonder binding met de activiteiten op Sint Maarten).

Volgens het nieuwe artikel 4, **onderdeel g**, kan de verkrijging van onroerende zaken of van rechten waaraan deze zijn onderworpen, door een vreemde mogendheid in door de minister te bepalen gevallen van de overdrachtsbelasting worden vrijgesteld. Het kan bijvoorbeeld gaan om gevallen waarin het volkenrecht tot een dergelijke vrijstelling noopt of waarin een dergelijk vrijstelling is afgesproken in een overeenkomst met een buitenlandse mogendheid.

Van deze aanwijzingsmogelijkheid zal – in elk geval – gebruik worden gemaakt voor bepaalde verkrijgingen door de VS-overheid ten behoeve van de werkzaamheden van de CBP-ambtenaren. Het gaat dan om de aanschaf van onroerende zaken, zoals kantoorruimten, ten behoeve van de werkzaamheden van de CBP-ambtenaren (officieel gebruik) en eventueel voor een ambtswoning van het hoofd van de preclearance-missie. De vrijstelling zal niet worden gegeven voor de aanschaf van woningen voor

de huisvesting van de overige CBP-ambtenaren, ongeacht of de woning door die ambtenaren zelf wordt aangeschaft of door de VS-overheid.

Daarnaast zal de aanwijzingsbevoegdheid worden gebruikt voor de verkrijging door een vreemde mogendheid van een in Sint Maarten gelegen onroerende zaak (of rechten daarop) die is bestemd voor de huisvesting van een beroepsconsulaat, een honorair consulaat dan wel het hoofd van een beroepsconsulaat. Het verlenen van een vrijstelling hiervoor is in overeenstemming met het Verdrag van Wenen inzake consulaire betrekkingen (artikelen 32 en 60). Voor onroerende zaken die een vreemde mogendheid hier te lande zou aankopen voor bewoning door een honoraire consul is echter geen vrijstelling mogelijk. Evenmin zal vrijstelling worden gegeven indien leden van consulaten zelf onroerende zaken in Sint Maarten verkrijgen.

De vrijstelling van overdrachtsbelasting voor – bepaalde verkrijgingen door - aangewezen internationale organisaties en vreemde mogendheden kan op twee manieren worden gerealiseerd. De eerste manier betreft de directe vrijstelling waardoor ter zake van de verkrijging geen overdrachtsbelasting hoeft te worden betaald. Deze is opgenomen in de nieuwe onderdelen f en g van artikel 4. Omdat het bij de verkrijging van onroerende zaken in het algemeen om grotere financiële belangen gaat, staat deze weg alleen open indien de Inspecteur voorafgaand aan de verkrijging een daartoe strekkende schriftelijke verklaring heeft afgegeven. De Wereldbank, een andere aangewezen internationale organisatie of een vreemde mogendheid kan daartoe voorafgaand aan de voorgenomen verkrijging van een onroerende zaak een verzoek indienen bij de Inspecteur. De Inspecteur zal dan controleren of aan de voorwaarden voor de vrijstelling wordt voldaan, en indien dit het geval is, een schriftelijke verklaring afgeven dat ter zake van die concrete verkrijging geen overdrachtsbelasting hoeft worden voldaan. Een notaris kan alsdan meewerken aan een overdracht van een kantoor of woning aan de Wereldbank, een andere aangewezen internationale organisatie of de vreemde mogendheid zonder dat een bedrag ter voldoening van de overdrachtsbelasting hoeft te worden gestort. De Inspecteur zal zo spoedig mogelijk op het verzoek beslissen.

In sommige gevallen zou het zich, bijvoorbeeld bij een snelle aankoop, kunnen voordoen dat de Inspecteur niet tijdig voorafgaand aan de verkrijging van de onroerende zaak om een verklaring wordt of kan worden verzocht, of dat het voor de Inspecteur niet mogelijk om tijdig voorafgaand aan de verkrijging een schriftelijke verklaring af te geven. Alsdan zal ter zake van de verkrijging van de onroerende zaak of het recht, bijvoorbeeld via een notaris, initieel belasting zijn verschuldigd. Deze belasting kan vervolgens door de Wereldbank, een andere aangewezen

internationale organisatie of de vreemde mogendheid, op de voet van artikel 25 bij de Inspecteur worden teruggevraagd. Het nieuwe **onderdeel d** in artikel 25, eerste lid, voorziet hierin. Voorwaarde is uiteraard wel dat de verkrijging voor een vrijstelling in aanmerking zou zijn gekomen indien tijdig om een verklaring vooraf zou zijn verzocht.

Wordt een onroerende zaak of een recht daarop door de Wereldbank, een andere aangewezen internationale organisatie of de vreemde mogendheid weer verkocht, dan is de koper ter zake van die verkrijging uiteraard wel overdrachtsbelasting verschuldigd.

Artikel VIII

Artikel 127, vierde lid, van de Staatsregeling bepaalt dat een wettelijke regeling niet eerder in werking treedt dan zes weken na bekrachtiging, tenzij sprake is van een spoedeisend belang als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling juncto artikel 17, tweede lid, van de Landsverordening Constitutionele Hof. In het onderhavig geval is er bij de Wereldbank gerelateerde onderdelen van het ontwerp sprake van een spoedeisend belang als bedoeld in artikel 17, tweede lid, onder b, van de Landsverordening Constitutionele Hof om de hiernavolgende redenen.

Zoals hierboven in het algemeen deel reeds is vermeld dient de Zetelovereenkomst te worden getekend tussen enerzijds de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden, ten behoeve van Sint Maarten, en anderzijds de IBRD en de IFC om het voor de Wereldbank mogelijk te maken een kantoor in Sint Maarten te openen. Dit moet met hoge spoed plaatsvinden. Eén van de voorwaarden hiervoor is dat het onderhavige ontwerp zo spoedig mogelijk in werking treedt. Volgens de zogenoemde landspakketten bij punt C.6 had het onderhavige ontwerp, met name met betrekking tot de Wereldbank, al in 2020 geïmplementeerd moeten zijn. Hierbij past niet dat de Wereldbank gerelateerde onderdelen van dit ontwerp niet eerder in werking treden dan zes weken na bekrachtiging of in werking met ingang van de eerste dag van de derde week na de beslissing van het Constitutioneel Hof indien de Ombudsman een zaak aanhangig heeft gemaakt als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling. Echter, aangezien de spoedonderdelen en de resterende onderdelen in het ontwerp soms zodanig met elkaar zijn verweven, is het in die gevallen heel lastig om die splitsing te maken. Een voorbeeld hiervan is artikel 23, derde lid (nieuw) van de LIB, waar de eerste twee volzinnen betrekking hebben op de Wereldbank terwijl dat niet het geval is bij de derde volzin. Gelet hierop is als praktische oplossing geopteerd om alle artikelen van het ontwerp en onderdelen daarvan die geheel of deels

gerelateerd zijn aan de Wereldbank het spoedproces te laten doorlopen en de resterende onderdelen het reguliere proces. Dit betekent dat slechts artikel I, onderdeel C, de artikelen III, IV, V, VI en artikel VII, onderdelen B en C van het ontwerp het spoedproces zullen doorlopen.

Dit wettigt de conclusie dat er in het onderhavig geval sprake is van een spoedeisend belang, als bedoeld in artikel 127, derde lid, van de Staatsregeling en dat dit wetsvoorstel een spoedregelgeving is.

De Minister van Financiën

De Minister van Algemene Zaken